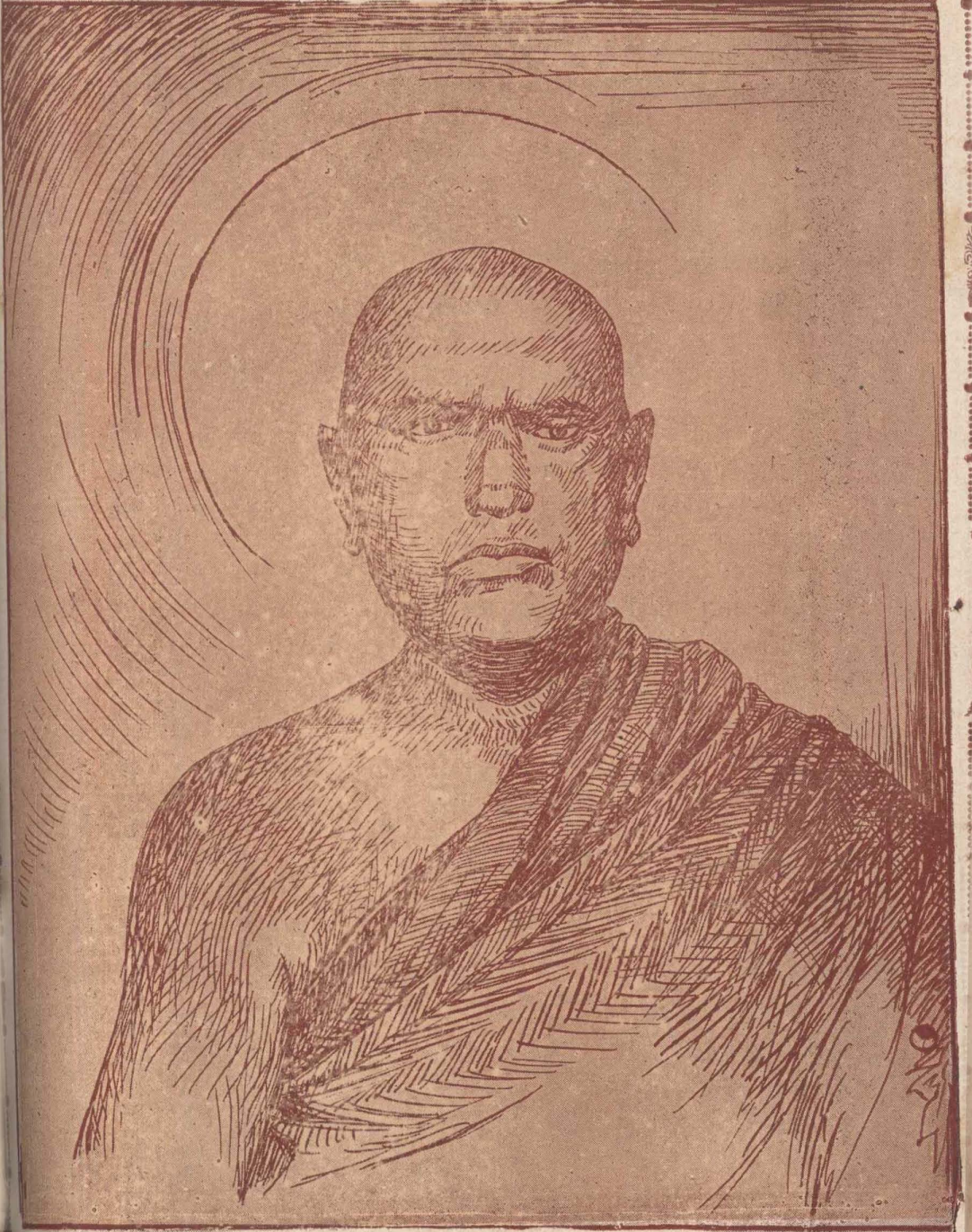

અંક ૮ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ. કાગળ

૨૫. આચાર્યશ્રી વિજયનાનંદજીશ્વરજી મહારાજ.
જેમની જન્મ-શતાબ્દિ ઉજવવાની તડામાર તૈયારી ચાલી રહેલ છે.

વિષય-પરિચય.

૧ શ્રી અરિહંત દેવની આરતિ...	(મુનિરાજ શ્રી બાલચંદ્રજી)	...	૧૮૫
૨ અરિહંત દેવનો મંગળ દીવો	" " "	...	૧૮૬
૩ શ્રી વીતરાગ સ્તવ ભાષાનુંવાઃ	(લે. ડૉ. ભગવાનદાસ મનમુખલાલ મહેતા)	૧૮૭	
૪ સત્યજ્ઞાનનું રહસ્ય.	...	...	૧૯૧
૫ પ્રતિબિંબ ...	(રા. સુશીત્ર)	...	૧૯૪
૬ ઉત્તરાર્ધ્યાય સૂત્રનો સદ્બોધ...	(લે. સ. ક. વિ.)	...	૨૦૦
૭ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જન્મશતાબ્દિ વિરોધીઓને પડકાર.	(લે. મુનિ શ્રી ચરણવિજયજી)	...	૨૦૩
૮ પાંચ સકાર...	(અનુ. વિક્રમદાસ મ. શાહ)	...	૨૦૮
૯ વર્તમાન સમાચાર...	...	...	...

જલદી નામ નોંધાવો. આ લાભ પાછળથી મળશે નહિં. થોડી નકલો સીલીકે છે.

“ શ્રી ત્રિષષ્ટિશક્તિકા પુરૂષ ચરિત્ર મૂળ. ”

આગળ પ્રકટ થયેલની અશુદ્ધિઓને શોધી શુદ્ધ સંશોધન કરી ઉંચા કાગળો, શાસ્ત્રી સુંદર ટાઈપમાં નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં છપાય છે. શ્રી પ્રથમ પર્વ કાગળ શુદ્ધ ર ના રોજ પ્રસિદ્ધ થશે. પ્રથમથી ગ્રાહક થનારને બધા પર્વો મુદ્દલ કિંમતે આપવામાં આવશે. કેટલાક ગ્રાહકોના નામ નોંધાઈ ગયેલા છે. વ્યાખ્યાન માટે, લંડાર માટે પ્રત આકાર; તેમજ લાઈબ્રેરી અને ગૃહસ્થ માટે બુક આકારે છપાવેલ છે. જે સાઈઝ જોવે તે સ્પષ્ટ લખી જણાવવું.

પાછળ ગ્રાહક થનારને સીલીકમાં હશે તો જ બધા પર્વ મળી શકશે.

શ્રી શત્રુંજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર [અને શ્રી સમરોશાહ]

(ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ)

ચૌદમા સૈકામાં શ્રી સમરોશાહ ઓસવાળે પવિત્ર શ્રી શત્રુંજય તીર્થનો ઉદ્ધાર કર્યો છે. તેનું ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ રસમય વર્ણન બાળજીવો (બાળક-બાળકીઓ) પણ હોંશે હોંશે વાંચી શકે તેવી ગુજરાતી સાદી ભાષામાં લખાયેલ છે. શત્રુંજય મુખ્ય મંદિરની છબી સાથે આપવામાં આવેલ છે. વાંચતા શ્રદ્ધાળુઓની લાવના વિકસ્વર થાય તેવું છે. સહુ કોઈ લાભ લઈ શકે, તેમજ પ્રલાવના કરવા માટે મન વધે તે માટે માત્ર બે આના (પોસ્ટ બુદ્) કિંમત રાખેલ છે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સમા-માયનગર.

“ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ” નો વધારો.

ન્યાયાંભોનિધિ શ્રી
વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીની

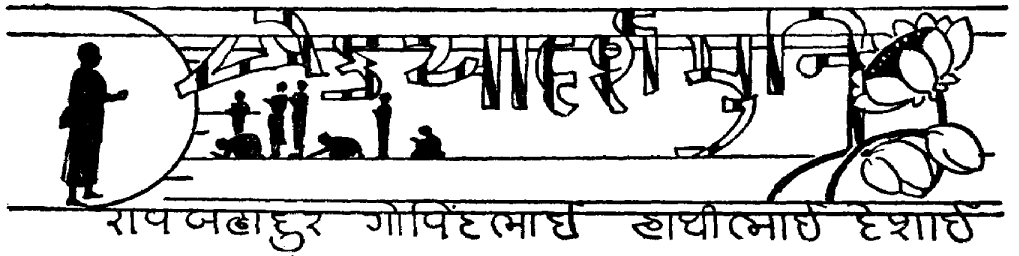
જન્મ શતાબ્દિ

નિમિત્તે પ્રગટ થતો

શ્રી આત્માનંદ
શતાબ્દિ ગ્રંથ.

આ ગ્રંથની અંદર આ દેશના તેમ જ યુરોપના
જૈન-જૈનેતર વિક્ષાનોએ લેખો લખી મોકલ્યા છે
તેના.....ટુંકી....સૂચી....અત્રે....ઉતારી....છે.

ગુજરાતી વિભાગ

૧ ક્રાંતિકાર જૈન સાધુ

૨ જિનશાસન ન્યોતિર્ધર

મગનલાલ દલીચંદ દેશાઈ--રાજકોટ.

૩ વિશ્વની મહાવિભૂતિ વિજયનંદસૂરિવરનો અક્ષરદેહ

પુણ્યવિજયભ.

૪ ન્યાયાભોનિધિ શ્રીમત્ પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રી આત્મારામભૈરવ' વ્યક્તિદર્શન:

શ્રી પોપટલાલ પુંજભાઈ શાહ B. A. વાકાનેર.

૫ શ્રી વિજયનંદ સૂરિવરનો અમર કાવ્યદેહ:

શ્રી ભોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા B. A., LL. B. Solicitor.

૬ વિનયપ્રધાન મહાપુરુષ:

શ્રી કુંવરભાઈ આણંદભાઈ-ભાવનગર.

૭ શ્રી આત્મારામભાઈ અને શ્રી દયાનંદભાઈ:

શ્રી પોપટલાલ પુંજભાઈ શાહ B. A. વાકાનેર.

૩

૮ એક આદર્શ મુનિ:

રાવબહાદુર ગોવિંદભાઈ હાથીભાઈ દેશાઈ વડોદરા.

૯ સૂરિજીના કેટલાક જીવનપ્રસંગો અને તે ઉપરથી લેવાનો યોગ

પ્રસિદ્ધવક્તા મુનિરાજ શ્રી ચારિત્રવિજયજી.

૧૦ શ્રી આત્મારામજી મહારાજ અને શ્રી મોહનલાલજી મહારાજ

પંન્યાસ શ્રી ઋદ્ધિ મુનિ.

૧૧ સમયસ સંત:

શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી.

૧૨ ગુરુજીના પગલે પગલે:

ડૉ. ત્રિભુવનદાસ લહેરચંદ શાહ વડોદરા.

૧૩ આચાર્યશ્રી વિજયાનંદસૂરિ: એક આદર્શ સાધુ

નરોત્તમદાસ ભગવાન શાહ.

૧૪ યુગવીરનો જીવન સંદેહ

શ્રી ફૂલચંદ હરિચંદ દોશી.

૧૫ વીરચંદભાઈના પત્રો:

૧૬ સુસંસ્મરણો:

શ્રી સુરચંદ્ર પુરૂષોત્તમ બદાણી B. A , LL. B. રીટાયર્ડ સ્મોલકોઝકોર્ટ જડજ.

૧૭ ધર્મવીર શ્રી બ્રૂદેરાયજી:

ન્યાયવિજય.

૧૮ અવતરણોનું અવલોકન

શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા M. A.

૧૯ આત્મારામ

ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ મહેતા M. B. B. S.

૨૦ શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી: સંસ્મરણ

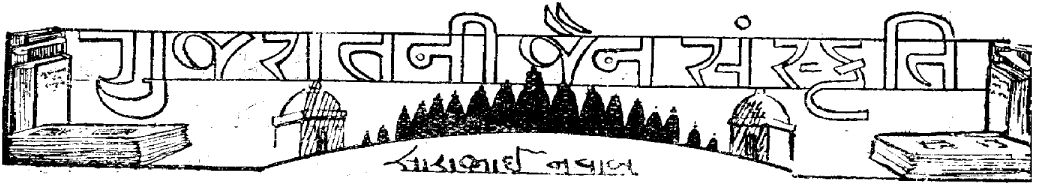
આત્મવલ્લભ.

૨૧ શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજના જીવનની વિશિષ્ટતા.

કૃતેહચંદ ઝવેરભાઈ શાહ.

૨૨ સો વર્ષનો સિદ્ધિયોગ

દેવચંદ દામજી શેઠ.

ગુજરાતી (સાહિત્ય વિભાગ).

૧ ગુજરાતી ભાષાના વિકાસમાં જૈનોએ ભજવેલો ભાગ
દીવાનખડાદુર કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી.

૨ ગુજરાતની જૈન સંસ્કૃતિ

શ્રી સારાભાઈ મણિલાલ નવાણ.

૩ મોગલ સમય પહેલાંનો કપડાં પરનો ચિત્રપટ

ડૉ. હીરાનંદ શાસ્ત્રી અને શ્રી સારાભાઈ મણિલાલ નવાણ.

૪ શ્રી હેમચંદ્ર સૂરીશ્વરનું પ્રાકૃતદ્રયાશ્રય કાવ્ય

પ્રો. કેશવલાલ હિંમતરામ કામદાર.

૫ જૈનદર્શનમાં કર્મનું વર્ગીકરણ: એક સૂચના

પ્રો. અતિસુખશંકર ત્રિવેદી.

૬ શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામી:

ચતુરવિજયજી.

૭ વાચનાચાર્યશ્રી સુધાકળશ અને તેની ગુરુપરંપરા

ચતુરવિજયજી.

૮ ઇતિહાસ અને દર્શન:

શ્રી સુશીલ.

૯ જિનેશ્વરની વાણી

ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ મહેતા M. B. B. S.

૧૦ શ્રી માણિક્યસુંદરકૃત નેમીશ્વરચરિત-કાગળખંધ

સંશોધક: શ્રીયુત મોહનલાલ દલીયંદ દેશાઈ. B. A., LL. B. Advocate.

૧૧ પ્રતિમા પૂજન:

રાજપાળ મગનલાલ વહોરા.

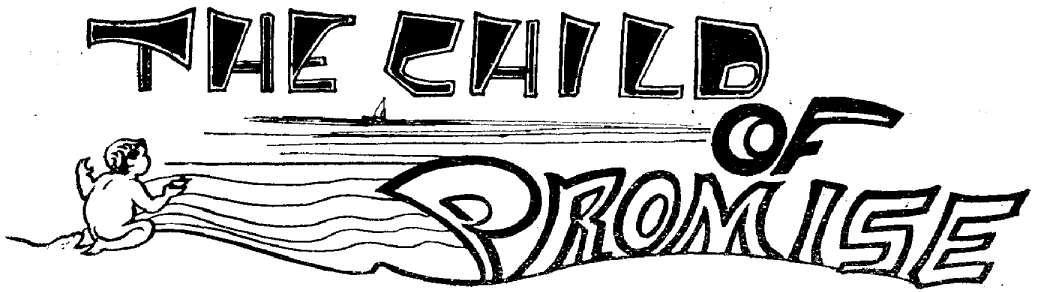
૧૨ મહાકવિ વિમલસૂરિ અને તેમનું રચેલું મહાકાવ્ય પઉમચરિય

શાંતિલાલ છગનલાલ ઉપાધ્યાય M. A.

૧૩ વડોદરાનું શ્રી આત્મારામજી જૈન જ્ઞાનમંદિર

શ્રી મંજુલાલ રણછોડલાલ મજમુદાર

2

English

1 The Great Atmaramji

Puran Chand Nahar M. A., B. L.

2 Handbills Published in America

3 Virchand R. Gandhi in Shri America

4 A short account of Shri Atmaramji

5 Origin of Chicago-Prashnottar

6 Talks of the occult

7 The significance of man

६

- 8 Influence of the Jain Saints
Sahityacharya Pandit Bishewarnath Ren-Jodhepur
- 9 The Child of Promise
Mrs. Rhys Davids D. Litt. M. A.
- 10 Necessity of Jain research
W. Schubring
- 11 Ahinsa
S. P. Badami B. A. LL. B.
- 12 A comparative Study of Svetambar & Digambar Literature
Prof. A. N. Upadhyay M. A. Rajaram College—Kolhapur
- 13 The joys of death
Ajit Prasad M. A. LL. B.
Advocate—Judge High Court—Bikaner
- 14 Jain Mysticism
Prof. Hiralal Jain M. A. LL. B. King Edward College Amraoti.
- 15 Jainism : A Universal religion
- 16 Shri Atmaramji Maharaj and his mission— Sri Chaitandas
- 17 Jain Acharya Shrimad Vijayanand Suri : The man and his message
Baburam Jain M. A. LL. B.
- 18 An Appreciation
Chandragupta Jain
- 19 The Story of Dhammya C. N. Patawardhan
- 20 Jain Iconography Dr. B Bhattacharya M. A. P. H. D
- 21 My Acquaintance with Swami Atmaram
R. B Sardar Jwalasahari
- 22 Dr. Hoernel's letters.

७

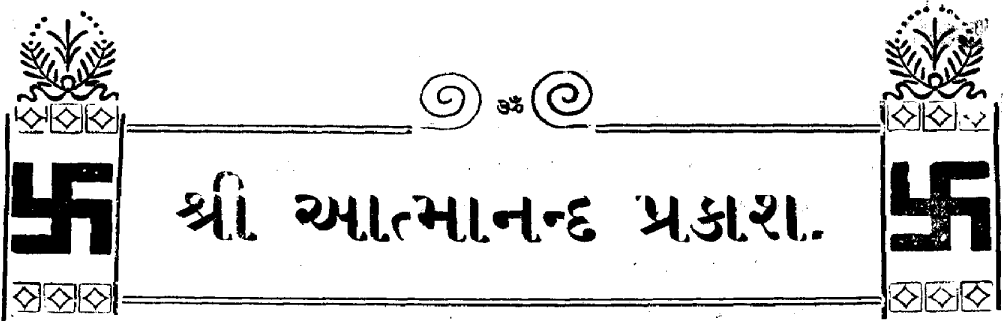

हिंदी विभाग

- १ आत्मारामजी आर हिंदी भाषा
जसवंतराय जैनी—देहली
- २ अहंमतोद्धारक आचार्य आत्मारामजी
लक्ष्मण रघुनाथ भीडे—पुना साठी
- ३ अंबाला शहर (पंजाब) में संस्थापित संस्थाएं
ज्ञानदास जैन M. S. C., L. L. B.
- ४ क्यों कर न गाये यश उसीका क्यों न मन आंसु बहे
पंडित ईश्वरलाल जैन
- ५ प्र. म. कांतिविजयजी का काव्य
- ६ मंत्रवादी श्रीमद् विजयानंदसूरि
यात श्री बालचंद्राचार्यजी
- ७ आचार्यदेव का स्मरण शशिभूषण शास्त्री
- ८ हम कहाँ हैं ? पंडित भागमल्ल

८

९. कुच्छ इधर-उधरकी
पं० ललितविजयजी
१०. गुरुदेव स्मारक संस्थापं ईश्वरलाल जैन
११. पल्लीवाल गच्छ पट्टावली
अगरचंद नाहटा
१२. जैन समाज में शिक्षा और दीक्षा का स्थान
१३. गुरु विजयानंद काव्य श्री रामकुमार
१४. श्रीमद् विजयानंदसूरि तथा महर्षि दयानंद
श्रीपृथ्वीराज जैन
१५. प्राचीन मथुरा में जैन धर्म का वैभव
श्रीवासुदेव शरण
१६. अहिंसा और विश्वशांति श्री दरबारीलाल जैन
१७. गुणाकरसूरिकृत श्रावकविधि रास
श्री मोहनलाल दलीचंद देशाई
१८. स्यर्गवासी गुरु महाराज का अपूर्ण रहा हुआ अंतिम ध्येय
बनारसीदास जैन M. A.
१९. जैन धर्मकी विशालता
ब्रह्मचारी शीतलप्रसादजी
२०. एक जैन वीर श्रीकृष्णलाल वर्मा
२१. षोडशदलकमलबन्धवन्धुरं श्री विजयानंदसूरीश्वरस्तवनम्
श्री देवविजय
२२. कल्याणमन्दिरस्तवचरणपूतिरूपं श्री विजयानन्द सूरीश्वरस्तवनम्
चतुरविजय
२३. जैन विद्वांस संस्कृत साहित्यं
मंगलदेव शास्त्री
२४. परमपूज्य मुनिश्री आत्मारामजी तथा चिकागो सर्वधर्म पार्ष्वद
सुंदरलाल जैन
२५. मंगलमूर्ति महावीर उदयशंकर भट्ट
२६. श्रद्धांजलि मुनि ज्ञानविजय

નમો વિશુદ્ધધર્માય, સ્વરૂપપરિપૂર્તયે ।

નમો વિકારવિસ્તાર-ગોચરાતીતમૂર્તયે ॥ ૧ ॥

“ સંપૂર્ણે જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રાદિ વિશુદ્ધ ધર્મવાળા,
સ્વસ્વરૂપની પૂર્ણતાને પામેલા અને વિકારોના સમૂહનો પાર
પામેલા-એવા જે કોઈ મહાત્મા હોય તેને નમસ્કાર હો. ”

ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૩૩ } વીર સં. ૨૪૬૨. ફાલ્ગુન આત્મ સં. ૪૦. } અંક ૮ મો.

શ્રી અરિહંતદેવની આરતિ.

(જય દેવ જય દેવ-એ દબમાં)

જગત-ગુરુ જગનાથ, જગજન-ઉપકારી (પ્રભુ ૦ ૨)

ઋષભ જિનેશ્વર પ્યારા (૨), જગજન-હિત-કારી.

જયો જયો મહા-જગ-દેવો ૧

શરણા-ગત-આધાર, ધર્મ-પ્રાણ-ધારી (પ્રભુ ૦ ૨)

શાંતિ જિનેશ્વર પ્યારા (૨), સેવક-દુઃખ-વારી.

જયે ૦ ૨

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જીવ-દયા-પ્રતિપાળ, શીલ-સનાહ-ધારી (પ્રભુ ૨ ;)
 નેમી જિનેશ્વર પ્યારા (૨), ત્રિભુવન-જય-કારી. જયો ૩

તારણ-તરણ-જહાજ, અપૂર્વ-ચમત્-કારી (પ્રભુ ૨)
 પાર્શ્વ જિનેશ્વર પ્યારા (૨), આતમ-ગુણ-ધારી. જયો ૪

જગત-પિતા ભગવાન, સમતા-ગુણ-ધારી (પ્રભુ ૨)
 વીર જિનેશ્વર પ્યારા (૨), મોહ-રિપુ-વારી જયો ૫

વદન-પુનમ-ચંદ્રા, બાલ-કલંક-હારી (પ્રભુ ૨)
 ચોવીશ જિનેશ્વર પ્યારા (૨), આરતિ સુખ-કારી. જયો ૬

મુનિરાજ શ્રીબાલચંદ્રજી

શ્રી અરિહંતદેવનો મંગળદીવો.

(ભલું થયું ને અમે પ્રભુ ગુણ ગાયા-એ હપમાં)

મન-મંદિરમાં દીપક કરવા, શિવ-સુંદરીને વરવા રે;
 મંગળ-દીપક પ્રભુજીની આગળ, કેવલ-રતનને શોધવા રે.

ભલું થયું ને ઘેર પ્રભુજી પધાર્યા, ધન્ય ધન્ય દિવસ આજનો રે. ભલું ૦૧

વિવેક-થી દ્રવ્યદીપક કરતાં, દ્રવ્ય-તિમિર દુઃખ ભાય રે;
 ભાવ-દીપક પ્રગટ થતાં, ભાવ-તિમિર દૂર થાય રે. ભલું ૦ ૨

તેણે કારણ મંગળ-દીપક, પાપ-પતંગ પડંત રે;
 આશય શુદ્ધથી જિનને પૂજતાં, મોહ-ભુજંગ ભગંત રે. ભલું ૦ ૩

જનને પૂજતાં જિન થવાય, ભાવના સિદ્ધિ હોય રે;
 એકને જીતતાં સર્વ જીતાય, શૂરવીર તે જગ હોય રે. ભલું ૦ ૪

અમ્હે ઘર મંગળ સબધર મંગળ, હોભે મંગળ માળ રે;
 બાલ-ચંદ્ર પ્રભુ ! આપો સેવકને, નિષ્કામ-ભક્તિ વિશાળ રે. ભલું ૦ ૫

મુનિરાજ શ્રીબાલચંદ્રજી

શ્રી વીતરાગસ્તવ ભાષાનુવાદ.

આઠમો પ્રકાશ.

‘એકાંતવાદ-ખંડન : : અનેકાંત-મંડન’

દોહરા

વસ્તુ નિત્ય એકાંત તો, અકૃતાગમ^૧ કૃતનાશ;
જો એકાંત અનિત્ય તો, અકૃતાગમ કૃતનાશ. ૧
આત્મ નિત્ય એકાંત તો, ના સુખ-દુઃખનો* ભોગ;
વર્ણી એકાંત અનિત્ય તો, ના સુખ-દુઃખનો ભોગ. ૨

૧. પોતે નહિં કરેલા અને ખીજાએ કરેલા એવા કર્મની પ્રાપ્તિ-ફલભોગ તે અકૃતાગમ દોષ; પોતે કરેલા કર્મનો નાશ-ફલ નહિં ભોગવવાપણું તે કૃતનાશ દોષ.

વસ્તુ જો એકાંત નિત્ય માનીએ અથવા એકાંત અનિત્ય માનીએ તો આ બન્ને દોષની પ્રાપ્તિ થાય છે.

* સરખાવો:—નૈકાન્તવાદે સુખદુઃખભોગૌ ન પુણ્યપાપે ન ચ બંધમોહૌ ।

દુર્નાતિવાદવ્યસનાસિનૈવ પરૈર્વિલુપ્તં જગદ્દષ્ટશેષમ્ ॥

અન્યયોગવ્યવૉદ્યાત્રિશિકા શ્લો० ૨૭.

ભાવાર્થ:—વસ્તુ એકાંત નિત્ય માનીએ, અથવા એકાંત અનિત્ય માનીએ તો નથી સુખ-દુઃખનો ભોગ ઘટતો, નથી પુણ્ય-પાપ ઘટતા અને નથી બંધ-મોક્ષ ઘટતા. તે આ પ્રકારે:—

૧. (અ) એકાંતે નિત્ય આત્મામાં, સુખ-દુઃખનો ભોગ ઉપયુક્ત નથી, કારણ કે ‘અપ્રચ્યુતાનુત્પન્નસ્થિરૈકલ્પત્વમ્’—અપ્રચ્યુત, અનુત્પન્ન, સ્થિરએકરૂપપણું એ નિત્યનું લક્ષણ છે (એકાંતવાદીના મતે); તેથી જ્યારે આત્મા સુખ અનુભવીને સ્વકારણ-વશે દુઃખ અનુભવે છે ત્યારે સ્વભાવભેદને લઈ અનિત્યત્વની આપત્તિ થતાં સ્થિર-એકરૂપતાનો હાનિપ્રસંગ સાંપડે છે. એમ દુઃખ અનુભવી સુખ ભોગવતાં પણ જાણવું.

(બ) સુખ-દુઃખ ભોગ પુણ્ય-પાપથી સંપન્ને છે, અને તેનું સંપાદન અર્થક્રિયા છે; પણ તે અર્થક્રિયા કૂટસ્થનિત્યમાં ક્રમથી વા અક્રમથી ઘટતી નથી.

(ક) બંધ એટલે કર્મપુદ્ગલો સાથે પ્રતિપ્રદેશે આત્માનો અગ્નિ અને લોહ-પિંડ જેમ અન્યોન્ય સંપ્રશેય; અને મોક્ષ એટલે સર્વ કર્મનો ક્ષય (કૃત્સ્નકર્મક્ષયો મોક્ષઃ-તત્ત્વાર્થસૂત્ર); તે બન્ને એકાંત નિત્યમાં ઘટે નહિ, કારણ ‘અપ્રાપ્તાનાં પ્રાપ્તિઃ’ અપ્રાપ્તની પ્રાપ્તિ, એ બંધનું લક્ષણ છે. હવે પૂર્વકાલની અપ્રાપ્તિ-અમિલન એ અન્ય

૧૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

ન નિત્ય એકાંતિક મતે, બંધ મોક્ષ પુન-પાપ;
 ન અનિત એકાંતિક મતે, બંધ મોક્ષ પુન-પાપ. ૩
 કમ અકમથી નિત્યની, અર્થક્રિયા^૨ નહિં યુક્ત;
 ત્યમ એકાંતે ક્ષણિકમાં, અર્થક્રિયા નહિં યુક્ત. ૪
 નિત્ય^૩ અનિત્ય સ્વરૂપતા, જ્યારે વસ્તુની હોય;
 જેમ ભાષી ભગવાન! તમે,—ત્યારે દોષ ન કોય. ૫

અવસ્થા છે, અને ઉત્તરકાલની પ્રાપ્તિ એ અન્ય અવસ્થા છે. આમ અવસ્થાબેદરૂપ દોષથી નિત્યત્વને બાધ આવે છે. અને આમ બંધવિક્ષતાથી આત્મા ગગનવત્ નિત્ય મુક્ત જ થાય, અને તેથી જગત્માં બંધ-મોક્ષ વ્યવસ્થા છિન્નલિન્ન થઇ જાય. વળી બંધની અનુપપત્તિ થતાં મોક્ષની પણ અનુપપત્તિ થાય, કારણ કે બંધનવિચ્છેદના પર્યાયરૂપે જ 'મુક્તિ' શબ્દ છે.

૨ (અ) અનિત્ય એટલે અત્યંત ઉચ્છેદ ધર્મવંત; અને તેવો આત્મા હોતાં પુણ્યોપાદન ક્રિયા કરનારના નિરન્વય-નિઃસંતાન વિનષ્ટપણાને લઇ તેના ફલભૂત અનુભવ કોને થાય વારુ? એ જ પ્રકારે પાપોપાદન ક્રિયા કરનારનો નિરન્વય નાશ થયે દુઃખસંવેદન કોને થાય? અને આમ એક ક્રિયા કરે અને બીજો તેના ફલનો ભોક્તા થાય! એ તો અયુક્ત થયું.

(બ) તથા પુણ્ય-પાપ ઘટે નહિ, કારણ કે પુણ્ય-પાપની અર્થક્રિયા સુખ-દુઃખનો ભોગ છે, અને તેનું અયુક્તપણું તો ઉપર કહ્યું; એટલે અર્થક્રિયાકારીપણાના અભાવને લઇ પુણ્ય-પાપ પણ ઘટતાં નથી.

(ક) અનિત્ય એટલે ક્ષણમાત્ર સ્થાયી-ક્ષણિકમાં બંધ-મોક્ષનો પણ અસંભવ છે, કારણ કે લોકમાં પણ બંધાયેલો જ મૂકાય છે; અને નિરન્વય-[સંતાનરહિત] નાશ માનવામાં આવ્યે, એક અધિકરણનો અભાવ થાય છે; માટે બંધ-મોક્ષની સંભાવના માત્ર પણ અત્રે ક્યાંથી થાય?

વિસ્તાર માટે જુઓ સ્થાદ્વાદશમંજરી શ્લોક ૨૭ વિવરણ.

૨ અર્થક્રિયાકારીપણું એ વસ્તુનું લક્ષણ છે અને તે એકાંત નિત્ય અથવા એકાંત અનિત્યપક્ષમાં કોઇ પણ પ્રકારે ઘટતું નથી.

વિસ્તાર માટે જુઓ સ્થા. મં. શ્લોક ૫ નું વિવરણ.

૩ પરંતુ જેમ શ્રી વીતરાગદેવે પ્રકાશ્યું છે તેમ જો વસ્તુનું નિત્ય-અનિત્ય સ્વરૂપ સ્વીકારીએ તો કોઇ પણ દોષ સંભવતો નથી.

નિત્યની જેન વ્યાખ્યા આ છે—'તદ્વાચ્યમયં નિત્યં'. (તત્ત્વાર્થસૂત્ર)

અર્થાત્ ઉત્પાદ-વિનાશનો સહભાવ છતાં અન્યથીરૂપ તે વસ્તુના ભાવથી જે હિન-રહિત ન થાય તે નિત્ય; આગલા પર્યાયનો નાશ થાય અને નવા પર્યાયનો

શ્રી વીતરાગસ્તવ-લાપાનુવાદ.

૧૮૯

ગોળ* ખરે ! કફ હેતુ છે, ને સુંઠ પિત્ત-નિમિત્ત;
તેહ ઉભયમય ઔષધે, છે નહિ દોષ ક્વચિત્ ૬
સત પ્રમાણથી ઉભય તે, એક સ્થળે ન વિરુદ્ધ;
મેચકાદિ વસ્તુ વિષે, દૃષ્ટ જ વર્ણ વિરુદ્ધ. ૭

અનુબંધ પૂ—

એક *વિજ્ઞાન આકાર, નાના આકાર જે ગણે;
એવો તથાગત^૫ પ્રાણ, ન અનેકાંતને હણે. ૮

ઉદ્ભવ થાય છતાં મૂળ વસ્તુ-દ્રવ્ય તો સર્વત્ર કાયમ જ રહે. દાખલા તરીકે-મનુષ્યમાંથી દેવપણે ઉપજે ત્યારે મનુષ્યપર્યાયનો નાશ થયો અને દેવપર્યાયનો ઉત્પાદ થયો, પરંતુ આત્મરૂપ મૂળ દ્રવ્ય તો સર્વત્ર અનુગામી રહ્યું. આમ વસ્તુ દ્રવ્યાર્થિક-નયની અપેક્ષાએ નિત્ય છે અને પર્યાયાર્થિકનયની અપેક્ષાએ અનિત્ય છે. કહ્યું છે કે-

“આત્મા દ્રવ્યે નિત્ય છે, પર્યાયે પલટાય;
ખાલાદિ વય ત્રણ્યનું, જ્ઞાન એકને થાય ”

શ્રીમદ્ રાજચંદ્રપ્રણીત આત્મસિદ્ધિ.

૪ અત્રે દ્રષ્ટાંત આપે છે કે-ગોળ કફ કરે છે અને સુંઠ પિત્ત ઉપજાવે છે; પણ તે બંનેના મિશ્રણથી એવો કોષ દોષ સંભવતો નથી. તે જ પ્રકારે નિત્યાનિત્ય ધર્મવાળી વસ્તુમાં કોષ દોષ ઉદ્ભવતો નથી, કારણ કે તે નિત્ય-અનિત્ય ધર્મ ભિન્ન નયવિવક્ષાએ સત્ પ્રમાણપૂર્વક ગ્રહણ કરવામાં આવ્યા છે, માટે એક સ્થળે તે વરોધી-ધર્મ વિરુદ્ધ નથી. અત્રે તે માટે બીજું દ્રષ્ટાંત મેચકનું આપે છે. મેચક એટલે પંચ વર્ણાત્મક રત્નમાં જેમ વિરુદ્ધ વર્ણનો સંયોગ દેખાય છે તેમ. ‘પદ્મવર્ણાત્મક રત્ન મેચકમ્’ [સમભંગીતરંગિણી]. ત્રીજું દૃષ્ટાંત નરસિંહનું પણ અપાય છે:-

“માગે સિંહો નરો માગે યોડ્યો ભાગદ્વયાત્મકઃ ।

તમભાગં વિભાગેન નરસિંહ પ્રચક્ષતે ॥”

* ઉપરમાં એકાંતવાદનું ખંડન અને અનેકાંતવાદનું મંડન કર્યું; પણ અનેકાંતવાદનું ખંડન તો કોષ પણ અન્ય દર્શનીયો થઈ શકે એમ નથી એ અત્ર પ્રતિપાદન કરે છે; કારણ કે અન્ય દર્શનીઓને પણ એક યા બીજી રીતે અનેકાંતવાદનો સ્વીકાર કરવો જ પડ્યો છે. કહ્યું છે કે:-

“વસ્તુતસ્તુ અનેકાંતપ્રક્રિયાયાં સર્વેષાં પ્રવાદિનામપિ પ્રતિપત્તિરેવ ।
વસ્તુનઃ સર્વસમ્મતત્વાત્ ॥”

વિમલદાસપ્રણીત સમભંગીતરંગિણી.

૫ એક વિજ્ઞાન આકારને જે નાના આકારરૂપ માન્ય કરે છે એવો બૌદ્ધ પ્રાણ અનેકાંતને હણે નહિ-ખંડિત કરી શકે નહિ; એક-અનેક રૂપને જે પ્રમાણ ગણે છે એવો નૈયાયિક અને વૈશેષિક અનેકાંતનું ખંડન કરી શકે નહિ; સત્ત્વ-રજસ્-તમસ્

૧૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચિત્ર અનેક ને એક,—રૂપ પ્રમાણ જે બણે;
તે વૈશેષિક નેયાયી, ન અનેકાંતને હણે. ૯

સર્વ આદિક વિરુદ્ધ, ગુણો યુક્ત પ્રધાનને;
ઘચ્છતો સાંખ્ય વિદ્વાન, ન અનેકાંતને હણે. ૧૦

નથી આર્વાકની જોતી, વિમતિ ત્યમ સંમતિ;
આત્મા-પરભવે મોક્ષે, જેની મુંઝાય છે મતિ. ૧૧

(તેથી)

ઉત્પાદક વ્યય ને સ્થૈર્ય, યુક્ત સત્ ગોરસાદિવત્;
ભગવાન્ ! તેં પ્રભોધેલું, સ્વીકારે જન બુદ્ધિમત્. ૧૨

इति अष्टमः प्रकाशः

—ભગવાનદાસ મનઃસુખલાઈ મહેતા.

આદિ વિરુદ્ધ ગુણોથી યુક્ત એવા પ્રધાન દ્રવ્યને સ્વીકારતો સાંખ્ય વિદ્વાન અનેકાંતને લોપી શકે નહિ; અને આર્વાકની તો અમારે સંમતિ-અનુમતિ પણ નથી જોઈતી ! અને વિમતિ-વિરુદ્ધ મતિ પણ નથી જોઈતી ! કારણ કે આત્મા, પરસોક, પુણ્ય-પાપ, બંધ-મોક્ષ આદિ વિષયમાં એ બાપડાની મતિ જ મુંઝાઈ ગઈ છે, એટલે એની પાસેથી શી આશા રાખી શકાય ?

૬. આમ યુક્તિપૂર્વક એકાંતખંડન અને અનેકાંતમંડન કરી છેવટ શ્રીમાન્ સ્તોત્રકાર ઉપસંહાર કરે છે કે:—જે બુદ્ધિમાન્ હોય તે તો હે ભગવાન્ ! તેં ઉપ-દેશ્યા પ્રમાણે ઉત્પાદ-વ્યય-ધ્રોવ્યવાળું સત્ સ્વરૂપ સ્વીકારે. અત્રે ગોરસ, સુવર્ણ, ઘટ, આત્મા આદિ દૃષ્ટાંત જાણવા. જેમકે સોનાનું કડું ભાંગીને કુંડલ બનાવવામાં આવે, તો તેમાં કડારૂપ પર્યાયનો વ્યય અર્થાત નાશ થયો, કુંડલરૂપ પર્યાયનો ઉત્પાદ-જન્મ થયો, અને સુવર્ણ વસ્તુ તો બંને ગથને ધ્રુવ-નિશ્ચલ રહી. અથવા સુવર્ણનો ઘટ ભાંગી મુકટ બનાવવામાં આવે તો ઘટનો નાશ, મુકટનો ઉત્પાદ અને સુવર્ણ-દ્રવ્યનું ધ્રોવ્ય-ધ્રુવપણું જાણવું. કહ્યું છે કે:—

“ કુम्ભમૌલિસુવર્ણેષુ વ્યયોત્પત્તિસ્થિરાત્મસુ ।

દુઃસ્વહર્ષોપયુક્તેષુ દેમત્વં નિશ્ચલં ત્રિષુઃ ॥ ”

શ્રી ભોજકવિકૃત દ્રવ્યાનુયોગતર્કણા, અ૦ ૯ શ્લો ૩.

“ ઘટમૌલિસુવર્ણાર્થી નાશોત્પાદસ્થિતિષ્વયમ્ ।

શોકપ્રમોદમાઘ્યસ્થં જનો યાતિ સહેતુકમ્ ॥

પયોવ્રતો ન દશ્યતિ ન પયોડત્તિ દધિવ્રતઃ ।

અગોરસ્રવ્રતો નોમે તસ્માદ્ વસ્તુ ત્રયાત્મકમ્ ॥ ”

શ્રીમાન્ સમંતભદ્રાચાર્યકૃત આત્મમીમાંસા.

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

જૈન દર્શનની દૃષ્ટિએ.

પ્રકરણ ૨ બું.

(ગતાંક છઠ્ઠાના પૃષ્ઠ ૧૩૨ થી ૨૩૨)

વિશ્વમાં આત્માઓની સંખ્યાના સંબંધમાં લિજ્જ લિજ્જ માન્યતાઓ પ્રવર્તે છે. વેદાન્તની માન્યતા વિશ્વમાં એક જ આત્મા છે એવો સિદ્ધાન્ત જગત સમક્ષ રજુ કરે છે. ચેતના સર્વ સામાન્ય હોવાથી ચેતના વસ્તુતઃ એક જ છે તે જ પ્રમાણે સર્વ આત્માઓમાં એક સરખી ચેતના હોવાથી વસ્તુતઃ એક જ આત્મા છે એવા મતનો વેદાન્ત પુરસ્કાર કરે છે. ચેતના એ જ એક ખરો આત્મા છે એમ વેદાન્તીઓ સ્પષ્ટ રીતે માને છે. વિશ્વ અને સ્વપ્ન વચ્ચે વેદાન્તીઓને સંપૂર્ણ સામ્ય જણાય છે. સ્વપ્નમાં નિરખેલાં પ્રાણીઓને આત્મા ન માની શકાય તે જ પ્રમાણે વિશ્વનાં માયારૂપ સ્વપ્નમાં દૃશ્યમાન થતાં વિવિધ પ્રાણીઓને આત્માઓ ન માની શકાય એવો એક મહત્ત્વનો મુદ્દો વેદાન્તીઓ અવારનવાર ઉપસ્થિત કરે છે. એ મુદ્દાથી આત્માઓનાં બાહુલ્યના પ્રશ્નનું વેદાન્તીઓ નિરસન કરે છે. સ્વપ્નમાં દૃશ્યમાન થતાં પ્રાણીઓનો તત્ત્વતઃ સ્વીકાર નથી થતો. સ્વપ્ન પૂરું થતાં દૃષ્ટ થયેલી વસ્તુઓ અને પ્રાણીઓનો લય થાય છે. બધું જાણે કે શૂન્યવત્ જાણે છે. સ્વપ્નદૃષ્ટાનો આત્મા જ વિદ્યમાન રહે છે. ચેતનાની જગૃત સ્થિતિમાં, આ જ પ્રમાણે વિશ્વમાં વસ્તુતઃ એક જ આત્મા છે એમ વેદાન્ત કહે છે. ચેતના અનંત છે, પરમાત્મા એક છે એવું વેદાન્તનું સ્પષ્ટ મંતવ્ય છે. પરમાત્મા વિશ્વની અંદર અને વિશ્વનો બહાર સર્વત્ર વ્યાપી રહેલ છે અને તેથી બીજા કોઈ પરમાત્માને વિશ્વમાં સ્થાન નથી એવો નિર્દેશ વેદાન્ત કરે છે. સ્વામી વિવેકાનંદે વેદાન્તના પ્રસ્તુત મંતવ્યનું સમર્થન કરતાં યથાર્થ જ જણાવ્યું છે કે:—

“વિશ્વમાં એક જ આત્મા છે. તેનું આગમન કે ગમન નથી થતું આત્માને પુનર્જન્મ કે મૃત્યુ પણ ન જ હોય. આત્માનો પુનર્જન્મ કેવી રીતે સંભવે? આત્માનું મૃત્યુ કેમ થઈ શકે? મૃત્યુ થાય તો આત્મા ક્યાં જાય?”

પ્રત્યેક ચિત્તમાં લિજ્જ લિજ્જ વિચારો હોય છે. એવી ઉપપત્તિનો પુરસ્કાર

૧૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરી દરેક ચિત્ત એક લિન્ન આત્મા છે એવો મત કેટલીક દિશાએથી વ્યક્ત કરવામાં આવે છે. વેદાન્તને આ મત જરાય માન્ય નથી. જે તે ચિત્તના લાવો લાલે લિન્ન પ્રકારના હોય પણ સર્વ ચિત્તોનું સ્વરૂપ વસ્તુતઃ એક જ પ્રકારનું છે એમ વેદાન્ત કહે છે. ચેતના સર્વ ચિત્તોમાં એક સરખી વ્યાપક છે, દરેક ચિત્તમાં એક જ પ્રકારની ચેતના વર્તે છે એવો વેદાન્તનો સ્પષ્ટ નિર્દેશ છે. સ્વપ્નમાં પણ લિન્ન લિન્ન ચિત્તોના લાવો લિન્ન લિન્ન પ્રકારના હોય છે, પણ સ્વપ્નમાંની જાગૃત થતાં ચિત્તોના લાવોની વિલિન્નતા સર્વથા ભ્રમરૂપ લાગે છે અને સ્વપ્નદ્રષ્ટાનું ચિત્ત સ્વપ્નમાં નિરજેલાં અનેકવિધ ચિત્તોનું ચેતનાસ્પદ પ્રતીત થાય છે એવાં મંતવ્યની પ્રતિપત્તિ વેદાન્ત કરે છે.

સૂક્ષ્મ શરીર એ આત્મા છે અને તેનો પુનર્જન્મ થયા કરે છે એવું વેદાન્તનું વિધાન છે. સૂક્ષ્મ શરીરમાં સ્વયંચેતના ન હોવાથી ચેતનાનો પ્રકાશ તે વિશ્વવ્યાપી ચૈતન્યમાંથી પ્રાપ્ત કરે છે એવી વેદાન્તની માન્યતા છે.

વેદાન્ત અદ્વૈતમતવાદનો પુરસ્કાર આ રીતે કરે છે. દૃષ્ટા અને દ્રશ્ય વસ્તુઓ વચ્ચેનો દ્વેતલાવ વેદાન્ત નિર્મૂળ કરે છે દ્રશ્ય વસ્તુઓ માયારૂપ ગણી વેદાન્ત આત્માઓની એકતા પ્રતિપાદિત કરે છે. ચેતના સર્વવ્યાપી, શાસ્વત અને અપરિવર્તનશીલ છે અને બ્રહ્મસિવાખીનું કશુંયે નથી (एको ब्रह्म द्वितीयो नास्ति) એવું વેદાન્તનું પરમ મંતવ્ય છે.

પ્રત્યેક આત્મામાં એક રૂપે પ્રવર્તતી ચેતનાનાં સ્વરૂપ ઉપર બ્રહ્મની અભેદતા નિર્ભર રહે છે. ચેતનાનો વિનાશ કોઈ કાળે થાય એ સર્વથા અસંભવ્ય છે. ચેતનામાં પરિવર્તન થાય એ પણ શક્ય નથી. જાગૃત અવસ્થા, સ્વપ્નદશા કે ગાઢ નિદ્રામાં ચેતના અખંડ પણે પ્રવર્તે છે. કેટલાક તત્ત્વજ્ઞો 'તુરીયા' નામક એક ઉચ્ચ પ્રતિની ચેતનાનાં અસ્તિત્વનો પણ સ્વીકાર કરે છે.

વેદાન્તનો અદ્વૈતમતવાદ માયાવાદનું પ્રતિપાદન કરનારાં સર્વ પ્રકારનાં ધર્મ-મંતવ્યોને ઓછે-વર્તે અંશે અનુરૂપ થઈ પડે છે. અદ્વૈતવાદ એક યા ખીજી રીતે માયાવાદનો સ્વીકાર કરનાર તત્ત્વજ્ઞોને એકરૂપ થાય છે.

મુસ્લીમ માયાવાદનો 'હુમા આઉસ્ત' (તે જ સર્વ છે) નો સિદ્ધાન્ત અદ્વૈતવાદનું અનુકરણ છે. આત્માની એકતા એ આ સિદ્ધાન્તનું પરમ ધ્યેય છે.

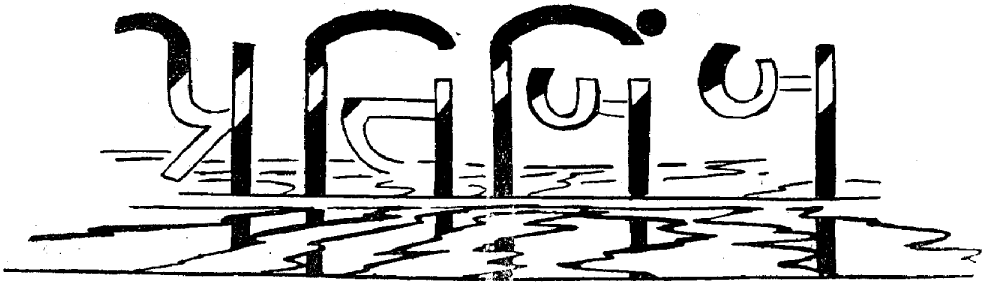
બ્રહ્મ સિવાય બધુંયે માયારૂપ છે એ સિદ્ધાન્ત પ્રથમ દૃષ્ટિએ સ્વચ્ચમેવ અસંગત લાગે છે. માયાનું અસ્તિત્વ છે કે નહિ? એવો પ્રશ્ન આ સંબંધમાં

સત્યજ્ઞાનનું રહસ્ય

૧૯૩

સાહજિક રીતે ઉપસ્થિત થાય છે. કોઈ વસ્તુનું એકી સાથે અસ્તિત્વ અને અનસ્તિત્વ ન જ સંભવી શકે. માયાનાં અસ્તિત્વનો સ્વીકાર કરતાં અદ્વૈતમતવાદ સર્વથા નિર્મૂળ થાય છે. માયાવાદનું અનસ્તિત્વ સ્વીકારતાં માયાનું નિરીક્ષણ અશક્યવત્ અને છે. વેદાન્ત આ રીતે અદ્વૈતમતવાદના સંબંધમાં યથા-યોગ્ય સમાધાન નથી કરી શકતું.

મુસ્લીમોની માયાવાદના સિદ્ધાન્તથી સત્યનો આવિષ્કાર નથી થઈ શકતો. એ સિદ્ધાન્ત જડવાદ જેવો જ અપાયકારી થઈ પડે છે. એ સિદ્ધાન્ત માન્ય રાખતાં આત્મા સ્વદૃષ્ટા અને છે. અને સ્વપ્નરૂપ વિશ્વના સર્વ પ્રાણીઓ કલ્પનાનાં ભૂત રૂપ પરિણમે છે. આ સિદ્ધાન્તથી આત્મા સત્ય તત્ત્વનાં પરાવર્તનરૂપ સિદ્ધ થાય છે. એ રીતે પરાવર્તનરૂપ આત્મા કે વ્યક્તિનો નાશ સંભવે છે. આ પ્રકારના નાશથી આત્માને શો આનંદ થઈ શકે એ કલ્પનાતીત થઈ પડે છે. વસ્તુના અમુક ગુણોનું ચિત્તથી નિઃસારણ કરતાં વસ્તુનું અનસ્તિત્વ સંભાવ્ય નથી. આથી મુસ્લીમ માયાવાદનો આ સિદ્ધાન્ત ગમે તેવો મોહક લાગે પણ તે અચુકિતક ઠરે છે. ‘ સર્વ ’ શબ્દ એવો છે કે જેમાં ચેતન તેમજ અચેતનનો પણ સમાવેશ થઈ શકે. જગત્તે ચિત્ત અને ભૌતિક પદાર્થોરૂપ કે માત્ર ચેતનારૂપ ગણતાં દ્વૈતવાદ પરિણમે છે. ચિત્તના લિન્નલિન્ન ભાવો અને ચેતનાની બુદ્ધિ બુદ્ધિ દશાઓ એ વસ્તુતઃ ચેતના નથી. ચિત્તના ભાવો અને ચેતનાની લિન્ન લિન્ન દશાઓ એ વસ્તુતઃ ચેતનાથી વિલિન્ન છે. ચિત્તના ભાવો તેમજ ચેતનાની દશાઓમાં સ્વયમેવ બુદ્ધિ અને જ્ઞાન, સ્મૃતિ-શક્તિ તેમજ સુખદુઃખનો અનુભવ કરવાની શક્તિ પ્રવર્તે છે એમ અદ્યાપિ સિદ્ધ નથી થયું. ચિત્તના ભાવો અને ચેતનાની વિવિધ દશાઓમાં બુદ્ધિ આદિનું અસ્તિત્વ સિદ્ધ થયા વિના ચિત્તના ભાવો અને ચેતનાની દશાઓ ચેતનાથી અલિન્ન છે એમ માની શકાય નહિ. વળી વિશ્વ અને સ્વપ્નની સામ્યતા સર્વથા સંભવી શકતી નથી. સ્વપ્ન અને વિશ્વની સામ્યતા હોય પણ ખરી અને ન પણ હોય. સ્વપ્નના ભાવોનાં નાટ્યકાર્યમાં ચેતના નથી હોતી. આથી જ સ્વપ્નદૃષ્ટા જાગૃત થતાં સ્વપ્નમાં થયેલા ભાવો તેમજ સ્વપ્નમાં નિરખેલાં દ્રશ્યોનું તેને સ્મરણ થાય છે, પણ સ્વપ્નમાં નિરખેલા પ્રાણીઓના મનોભાવનું તેને ઠશુંયે જ્ઞાન હોતું નથી. જો સ્વપ્ન દ્રશ્યનું ચિત્ત એ પ્રાણીઓનાં શરીરમાં પ્રવેશી શકતું હોય, જો સ્વપ્નદૃષ્ટાથી તેમને ચિત્તનું બળ અર્પી શકાતું હોય, અને સ્વપ્નમાં દ્રષ્ટ થતાં પ્રાણીઓ વસ્તુતઃ અસ્તિત્વમાન બની શકતા હોય તો એ પ્રાણીઓને ચેતનાના બુદ્ધા

લે. શ્રી. સુશીલ

જૈનો અને આર્યો:—

શ્રી. હરપ્રસાદ શાસ્ત્રીએ એક વાર એવી મતલબનું લખ્યું હતું કે: “બૌદ્ધધર્મ તેમજ જૈનધર્મને આર્યધર્મ સાથે કંઈ સંબંધ નથી. બૌદ્ધ તેમજ જૈનધર્મ આર્યધર્મ નથી. સાંખ્ય મત પણ આર્યમત નથી.”

શ્રી. વિદ્યુશેખર શાસ્ત્રીએ એનો વિરોધ કર્યો. તે ઉપરાંત શ્રી. પંચાનન તર્કરત્ન અને શ્રી. પંચાનનસ્મૃતિતીર્થ તેમજ શ્રી. રમાપ્રસાદ ચદ્દે પણ શ્રી હરપ્રસાદ શાસ્ત્રીજીના મંતવ્યનું ખંડન કરવા પોતાની કલમ ચલાવી.

શ્રી. વિદ્યુશેખર શાસ્ત્રીજી કહે છે કે બૌદ્ધ તથા જૈનધર્મના ખડારના આવરણ માત્ર અવલોકનારને ઘડીલર, શ્રી. હરપ્રસાદજીના જેવો ભ્રમ થઈ આવે, પરંતુ જેઓ જરા ઊંડા ઉતરીને જુએ છે તેમને જૈનધર્મ તથા બૌદ્ધધર્મ પણ આર્યધર્મના જ અંગ છે એમ લાગ્યા વિના ન રહે. તાત્ત્વિક દૃષ્ટિએ—

જુદા અનુભવો જરૂર થાય. એ પ્રાણીઓને જે વિવિધ પ્રકારના મનોભાવ આદિ થાય તેથી સ્વપ્નદ્રષ્ટા અજ્ઞાત ન રહે એ પણ સ્પષ્ટ છે. સ્વપ્નદ્રષ્ટાની ભુદ્ધિથી નિષ્પન્ન થતા વિચારોરૂપી નાટ્યમાં, સ્વપ્નમાં દ્રશ્યમાન થતા વિવિધ પ્રાણીઓ પોતાનું કામ કરે છે અર્થાત્ પોતાનો પાર્ટ ભજવે છે. એ પ્રાણીઓને પોતાનું અસ્તિત્વ નથી એમાં કંઈ શંકા નથી. સ્વપ્નમાં દ્રશ્ય થતા પ્રાણીઓ અચેતન છે. એ પ્રાણીઓની તુલના મનુષ્ય સાથે ન થઈ શકે.

× જીવન અને સત્ય તત્ત્વના સંબંધમાં આપણા વિચારોનું પરિવર્તન થાય એવું સ્વપ્નમાં કંઈ પણ નથી. સ્વપ્નનું કોઈ પણ સ્વરૂપ એવું નથી જેથી જીવન આદિના વિચારોમાં પરિવર્તન થઈ શકે. ભ્રમયુક્ત જાગૃત સ્થિતિ અને સ્વપ્નાવસ્થામાં કોઈ મહત્ત્વનું અંતર નથી. મનોભાવ પ્રદીપ્ત થાય, ઉગ્ર બને એ સ્થિતિમાં માનસિક પ્રતિકૃતિઓ મૂર્તિમંત થાય છે. દા. ત. કોઈ જુદી રાજ પોતાના શત્રુના પરાજયથી આનંદ પામે છે અને આવેશ યુક્ત સ્થિતિમાં તે પોતાના શત્રુની ભયભીત સ્થિતિ, સંક્ષોભ અને અનાથદશાનું નિરીક્ષણ

પ્રતિષ્ઠિત.

૧૮૫

દર્શનશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ, શ્રી વિદ્યુશેખર શાસ્ત્રીજીએ જૈનધર્મની આર્યતા પ્રતિ-
પાદન કરવા જે પ્રમાણે તથા યુક્તિઓ ઉદ્ધૃત કરી છે તે તેમના ગંભીર
અભ્યાસ અને જૈનદર્શન સંબંધેની એમની ઊડી સહાનુભૂતિની પ્રતીતિ આપે છે.

“ જોદ્ધોનો બિશુધર્મ તથા જૈનોનો યતિધર્મ એ બન્ને આર્ય છે એટલું
જ નહીં પણ વધુ સ્પષ્ટ શબ્દોમાં કહું તો વેદપંથીઓ જે ત્રણ આશ્રમો
માને છે, બ્રહ્મચર્ય વાનપ્રસ્થ-ને સંન્યાસ-તેના જ આદર્શ મુખ્ય નિયમો તથા
આચારો વિગેરે યોગ્યેલા છે. દેશ-કાલ આદિની અનુકૂળતા પ્રમાણે જૈનોને
થોડો ફેરફાર કરવો પડ્યો હોય એ જુદી વાત. ”

શ્રી. વિદ્યુશેખર શાસ્ત્રીજીના વિવેચનનો એ એક મુખ્ય સિદ્ધાંત છે.
જૈનધર્મની આર્યતા સાબીત કરવા, જૈનધર્મ અને આર્યધર્મની તુલના આવ-
શ્યક હોવાથી તેઓ યતિધર્મ અને ગૃહસ્થધર્મના મહાવ્રત તથા અણુવ્રતની
ચર્ચા અનુક્રમે કરે છે. જૈનદર્શનના યતિધર્મના સંબંધમાં જો કોઈ એમ
માનતું હોય કે દિગંબર જૈન સાધુઓ નગ્ન રહે છે તેથી તે અનાર્યધર્મ છે
તો તેનું નિરાકરણ કરતાં શ્રી શાસ્ત્રીજી કહે છે:

“ વેદપંથીઓના પરિવાજકો પણ નગ્ન રહેતા. આપસ્તંબધર્મસૂત્રમાં
(૨. ૯. ૨૧. ૧૧-૧૨) કહ્યું છે:—

“ તસ્ય મુક્રમાચ્છાદનં વિહિતમ્ સર્વતઃ પરિમોક્ષમેકે— ”

વૈખાનસ ધર્મપ્રશ્નમાં પણ ઉલ્લેખ છે કે:

પરમહંસા નામ...સામ્બરા દિગમ્બરા વા (૧-૫)

જૈનમાં પ્રવેતાંબર સાધુઓ વસ્ત્ર રાખે છે. આચારાંગ સૂત્રમાં એનો
ખાસ વિધિ છે. ”

કરી શકે છે. આ જ પ્રમાણે ભૂતકાલીન સુખદ કે દુઃખદ અનુભવનું આપણે સ્મરણ કરીએ
છીએ તે સમયે એ અનુભવનાં કારણભૂત સર્વ મનુષ્યો આપણી સમક્ષ અનુભવને અનુ-
રૂપ સ્વરૂપમાં ખડા થાય છે. આ સંયોગોમાં વર્તમાન પરિસ્થિતિનું પ્રાયઃ વિસ્મરણ થાય
છે. કેટલીકવાર ભૂતકાલીન પરિસ્થિતિને અનુરૂપ કાર્યો પણ થઈ જાય છે. આ કાદપતિક
સ્થિતિમાં ધણીયે વાર સાહસિક અને અનિષ્ટ કાર્યો પણ બની જાય છે. એક રાજ-
કન્યાની સાથે લગ્ન, તેને વિના કારણે પાદપ્રહાર કરવો એ આદિ પ્રસંગો અરેખીયન
નાષ્ટસની એક વાર્તામાં એક મનુષ્યની સ્વપ્નદશાનું વર્ણન કરતાં આવે છે. આપણી સ્વપ્ન-
દશા પણ એવી જ છે. એ સ્વપ્નદશામાં કોઈપણ પ્રકારનો વિશિષ્ટ ગુણ કે ખાસ અસ્તિત્વ
(બ્યક્તિત્વ) સંભાળ્ય નથી.

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન સાધુઓ શરીરને સ્નાનથી શુદ્ધ કરતા નથી માટે અનાર્યધર્મમાંથી પ્રેરણા મળી હોય એમ ન કહી શકાય ? શ્રી. વિદ્યુશેખર શાસ્ત્રી એનો જવાબ આપે છે:

“ સ્નાનના નિષેધનું મૂળ બીજ વેદપંથીઓના બ્રહ્મચર્યવ્રતમાં મળે છે. એ જ બીજ જૈનધર્મમાં વટવૃક્ષનું રૂપ પામ્યું હોય એમ સંભવે છે. ગોલિલ ગૃહ્યસૂત્રમાં બ્રહ્મચારીના ધર્મ સંબંધે કહેવામાં આવ્યું છે:

“ સ્નાનમ્—”

પહેલાનાં સૂત્રથી (૧૬) ‘ વર્જય ’ પદની અનુવૃત્તિ આવે છે એટલે એ સૂત્રનો એવો અર્થ થાય છે કે સ્નાનનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. ગૌતમ પણ કહે છે:

“ વર્જ્યેન્ મધુમાંસ...સ્નાન દન્તધાવનમ્ ”

[પાદટીકામાં શ્રી શાસ્ત્રીજી ઉમેરે છે કે કોઈ કોઈ સૂત્રગ્રંથોમાં થોડો ઘણો સ્નાનવિધિ વર્ણવેલો છે. (આપ-૧, ૧, ૨, ૩૦; બૌધ્ધા-૧, ૨, ૪૦-૪૧) પણ અહીં વ્યાખ્યા કરનારાઓએ સૂચવ્યું છે કે ખૂબ મોજ માણવાની ખાતર નહાવાનું નથી—એક ડૂબકી મારીને તરત નીકળી જવું—દણ્ડવત્ પુવનમ્]

સ્નાન નહીં કરવાની વાત આપસ્તંબધર્મસૂત્રમાં પણ છે. (૧. ૧. ૨. ૧૩)

અંગાનિ ન પ્રક્ષાલયીત,

એના જ પ્રતિવિધાનમાં, એ પછીનું સૂત્ર કહે છે: અશુચિ લાગી હોય તો એટલો લાગ ધોઈ નાખવો.

આર્યો શયન અર્થે પાટનો ઉપયોગ કરતા અને જૈન સાધુઓ તો ભૂમિ ઉપર જ સંથારો કરે છે, તે માટે શું તેઓને અનાર્ય ન કહી શકાય ? શ્રી. વિદ્યુશેખર શાસ્ત્રીજી એની પણ ના પાડે છે:

“ ખાસ વ્રતમાં ધર્મવિશેષે આર્યો પાટ ઉપર સૂવાનું મૂકી દેતા. ખાદિર-ગૃહ્યસૂત્રમાં બ્રહ્મચર્યપ્રકરણમાં (૨, ૧૦) કહ્યું છે કે:

અઘઃ સંવેશી—અર્થાત્ નીચે સૂઈ રહેવું.

ટીકાકાર રૂદ્રસ્કંદમાં લખે છે: પાટ વિગેરેનો નિષેધ કરવા માટે જ આ સૂત્ર છે. યાજ્ઞવલ્ક્યની (૧-૩૩) અપરાકટીકામાં યમને નામે નીચેના વચનો ઉતાર્યા છે:

खटवासनं च शयनम् वर्जयेत् दन्तधावनम्

स्वपेदेकः कुशेष्वेव.....

વસિષ્ઠ-ધર્મશાસ્ત્રમાં (૭-૧૧) માં કહ્યું છે- **खट्वाशयनदन्तप्रक्षालन**
.....**वर्ज्जि.** વળી, પરિવ્રાજિક ધર્મમાં (એ જ ગ્રંથમાં ૧૦-૮) સ્થંડિલ-
શાયીનો વિધિ છે. ”

એ બધો ખડારનો વિધિ થયો. શ્રી શાસ્ત્રીજી હવે સ્હેજ ઊંડા ઉતરે છે.
તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્રનો નિર્દેશ કરી, તેઓ જૈનોના પાંચ વ્રતની વાત કહે છે; જેમકે:
हिंसाञ्जृतस्तेयाब्रह्मपरिग्रहेभ्यो विरतिव्रतम्-

- (૧) અહિંસા
- (૨) સત્ય
- (૩) અસ્તેય
- (૪) અમૈથુન
- (૫) અપરિગ્રહ (ત્યાગ-અનાસક્તિ)

ઔધાયન ધર્મસૂત્રમાં (૨. ૧૦. ૪૧) માં પણ ખરાબર એ જ ક્રમ છે.

अथेमानि व्रतानि भवन्ति-

- (૧) અહિંસા
- (૨) સત્યમ્
- (૩) અસ્તૈન્યમ્
- (૪) મૈથુનસ્ય ચ વર્જનમ્
- (૫) ત્યાગ ઇત્યેવ:

પાતંજલ-યોગસૂત્રમાં (૨-૩૦) એની ચમ નામક યોગાંગમાં ગણતરી
કરવામાં આવી છે. અહિંસાસત્યાસ્તેયબ્રહ્મચર્યાપરિગ્રહા યમા:

જૈનધર્મે અહિંસાદિ વ્રતને એ ભાગમાં વહેંચ્યા છે. (૧) અણુવ્રત અને
(૨) મહાવ્રત. આ અણુવ્રત અને મહાવ્રતનાં સ્વરૂપ આપણી જાણખડાર
નથી તેથી એ સંબંધી વિવેચનો અહીં જતાં કડં છું. વેદપંથી ગ્રંથોમાં આ
મહાવ્રતો ઉદ્ભવ્યા છે. શ્રી. વિદ્યુશેખરશાસ્ત્રી એની યાદ આપે છે:

૧૯૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

યોગસૂત્રમાં (૨-૩૧) એ વ્રતોને મહાવ્રત તરિકે ઓળખાવ્યા છે અને બૌધાયન ધર્મસૂત્રની વ્યાખ્યા કરતા ગોવિંદસ્વામીએ પણ (૨-૧૦-૪૧) અહિંસા વિગેરેને મહાવ્રતના નામે ઓળખાવ્યા છે.

જૈનો પણ બોદ્ધોની જેમ મૈત્રી, પ્રમોદ, કરુણા અને મધ્યસ્થ ભાવનામાં માને છે. વેદપંથીઓમાં પણ બુના વખતથી એ ભાવના ચાલી આવી છે. પાતંજલદર્શનમાં પણ (૧-૩૩) કહ્યું છે.

મૈત્રીકરુણામુદિતોપેક્ષાણાં...ભાવનાશ્ચિત્તપ્રસાદનમ્—

તત્ત્વાર્થાધિગમની સાક્ષી આપી શ્રી શાસ્ત્રીજી, અહીં સંવર તથા આશ્રવનો અર્થ સમજાવે છે. ઇન્દ્રિનિગ્રહ, સંવરનો જ પ્રકાર છે એમ કહી તેઓ વેદપંથી માન્યતાની સાથે જૈન મંતવ્યનો સમન્વય યોજે છે. ક્ષમા, માર્દવ, આર્જવ, શૌચ, સંતોષ, સત્ય, સંયમ, તપ, ત્યાગ, અકિંચનતા અને બ્રહ્મચર્ય વિગેરે ધર્મો, અનુપ્રેક્ષાઓ અને ભાવનાઓ પણ વેદપંથીઓના ધર્મ તથા દર્શનમાં બરાબર મળી આવે છે. મુક્તિના ઉમેદવારે ભૂખ, તરસ ટાઢ, તડકો એવા બાવીસ પ્રકારના પરિસહો ખમવાં જોઈએ. મચ્છરના ડંખનો પણ એ પરિસહમાં ઉલ્લેખ છે. વેદપંથી ધર્મમાં પણ એ જ મતલબનું વિધાન છે

ન દુઃશેદ્ દંશ મશકાન્ હિમવાન્ તાપસો મથેત્

(બૌધાયન....૩-૩-૧૬)

ઉપસંહારમાં શાસ્ત્રીજી કહે છે: “ વેદપંથીઓના પ્રાચીન ધર્મશાસ્ત્રોમાંથી આવા સેંકડો વચનો ઉતારી શકાય. બૌદ્ધ, જૈન તેમ જ વેદપંથી સંન્યાસીઓ લગલગ એક જ પ્રકારના વિધિ-નિયમો પાળતા હોય એમ સહેજે સિદ્ધ કરી શકાય, પણ એ ઉપરથી એકે બીજાનું અનુકરણ કર્યું છે એમ માની લેવાનું નથી. એક જ મૂળને આશ્રયી સંન્યાસધર્મ અથવા યતિધર્મની આ બધી શાખાઓ ફૂટી છે. કોઈને સંયોગવશાત્ મૂળ નિયમોમાં થોડો સુધારો-વધારો કરવો પડ્યો હોય તો પણ આશ્ચર્ય પામવા જેવું કંઈ નથી. ”

જૈન ગૃહસ્થો પણ વેદપંથીઓને મળતા આવે એવા આચાર પાળે છે. આ આચારો વિષે શાસ્ત્રીજીએ જેવું જોઈએ તેવું વિવેચન નથી કર્યું, એટલું છતાં આપણે સૌ કોઈ જાણીએ છીએ કે જૈન સંસ્કૃતિ અને આર્ય સંસ્કૃતિની ઉભયની અસર આપણા આચાર-વિચાર ઉપર પડી છે.

અંગ-બંગ-કલીંગ અને મગધ દેશમાં એક વખતે જૈનશાસનની ખૂબ

ઉત્તરાધ્યાયસૂત્રનો સદ્બોધ.

(૧) આદર્શ સાધુ જીવન (સંશ્રુતિ)

૧ સરલ ભાવ, ૨ તિતિક્ષા (સહિષ્ણુતા), ૩ નિરભિમાનતા, ૪ અના-
સક્તિ (તૃષ્ણારહિત દશા), ૫ નિંદા કે પ્રશંસા બન્ને સ્થિતિમાં સમાનતા,
૬ પ્રાણી માત્ર ઉપર સમાનભાવ, ૭ એકાન્તવૃત્તિ અને ૮ સતત અપ્રમત્તતા
એ આઠ ગુણો ત્યાગધર્મની ધર્મારતના પાયા છે. તે પાયા જેટલા પરિપકવ
(મજબૂત) અને પુષ્ટ તેટલું જ ત્યાગી જીવન ઉચ્ચ અને સુવાસિત. એ સુવા-
સમાં અનંતલવની વાસનામય દુર્ગંધ નષ્ટબ્રષ્ટ થઈ લવ્યાત્મા ઈચ્છીને ઈચ્છી
ભૂમિકામાં જઈ આખરે અંતિમ લક્ષ્ય (શાશ્વત મોક્ષ)ને પામી જાય છે.
(ઉત્તરાધ્યાયન ૨૧ માની છેલ્લી ટુંકી નોંધ.)

(૨) સમુદ્રપાલીય.

સમુદ્રપાલનું જીવન.

વાવેલું અફળ જતું નથી. આજે નહિ તો કાળે કરીને પણ તે બીજ
ફળવાનું જ છે. શુભ વાવી, શુભ પામી, શુદ્ધ થવું એ આપણો જીવનનો
હેતુ છે.

સમુદ્રપાલે પૂર્વે વાંચું હતું અને શુભ વાવી શુભ સ્થાનમાં ચોબાઈ
મનગમતા સાધનો પામ્યાં અને તેને લોગળ્યાં પણ ખરાં ને તજ્યાં પણ
ખરાં; પરંતુ તેનો હેતુ તો કંઈક ભુલો જ હતો અને તે હેતુ પાર પાડવા
માટે જ જાણે કાંસીને લાકડે જતાં ચારને જોયો ન હોય ! તેને જોતાં જ
તેની દૃષ્ટિનાં પડળો ખુલ્યાં. માત્ર વસ્તુ પર જ નહિ પરંતુ વસ્તુના પરિણામ

જાહોજલાલી હતી. એ રાજધર્મ હતો. એટલા ખાતર ઈર્ષાવશ ઘણાકોએ એને
અનાર્યભૂમિ કહી છે. માત્ર તીર્થયાત્રા માટે જવું પડે તો જ જવું એવો આ
વેદપંથીઓએ આદેશ આપ્યો હતો, પરંતુ એટલા જ ઉપરથી જૈનધર્મ
અનાર્યધર્મ છે એમ કહેવું એ અન્યાય છે. શ્રી. વિદ્યુશેખર શાસ્ત્રીજી, ઉપરોક્ત
લેખને અતે નિશ્ચયપૂર્વક સિદ્ધ કરે છે કે જૈનો આર્યો જ છે-જૈનધર્મ એક
આર્યધર્મ છે.

૨૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નરક દષ્ટિ ગઈ. વાવેલું ઉદય આંચું. સંસ્કાર સ્પુર્યા. પવિત્ર થવાની પ્રેરણા જાગી. અને એ સમર્થ આત્માએ પોતાની સાધના પૂરી કરી. (ઉં અં ૨૧)

(૩) રહનેમિય.

રહનેમિયું જીવન.

શરીર, સંપત્તિ અને સાધનો પૂર્વપુણ્યથી પ્રાપ્ત થાય છે. પુન્યાનુબંધી પુન્ય હોય તો પ્રાપ્ત થએલાં સાધનો સન્માર્ગે જ યોજાય છે અને ઉપાદાનમાં સહકારી નીવડે છે.

શુદ્ધ ઉપાદાન એટલે જીવાત્માની ઉન્નત દશા. આવી ઉન્નત દશાવાળો આત્મા ભોગોનાં પ્રબળ પ્રલોભનોમાં પડવા છતાં સહજ નિમિત્ત મળે કે સહેજે છટકી જાય છે.

નેમિનાથ કૃષ્ણવાસુદેવના પિત્રાઈ ભાઈ હતા. પૂર્વજીવનના પ્રબળ પુરૂષાર્થથી તેનું ઉપાદાન શુદ્ધ થયું હતું. તેનો અંતરાત્મા સ્ફુટિક જેવો ઉજળો હતો, હજીએ તેને ઉન્નત દશામાં જવું હતું; તેથી જ આ ઉત્તમ રાજકુલમાં મનુષ્ય જાવે તેનું આગમન થયું હતું.

જરજૈવન, સર્વાંગ સૌમ્ય શરીર, વિપુલ સમૃદ્ધિ પામ્યા છતાં તેનું મન તેમાં રાયતું ન હતું પરંતુ કૃષ્ણ મહારાજના અતિ આગ્રહવશાત્ તેમનું સગપણ ઉગ્રસેન મહારાજની રંભા સમાન સ્વરૂપવતી પુત્રી રાજમતિ સાથે થયેલું.

જરપુર ઠાઠમાઠથી આખા યાદવકુલ સાથે તે કુમાર પરણવા ચાલ્યા. રસ્તામાં બાંધેલાં પશુઓના પોકાર સાંભળી સારથિને પૂછ્યું કે આ બિચારાં શા સાડું પીડાય છે? સારથીએ કહ્યું: પ્રભુ! એ તો આપના લગ્નમાં આવેલા મીજમાનોના ભોજન માટે બાંધી રાખ્યાં છે.

મારા લગ્ન નિમિત્ત આ ઘેર હિંસા? તેણેને ટકોરો બસ છે. તે જ વખતે લગ્નના હર્ષ સુકાઈ ગયાં. એ રાજકુમાર પરણ્યા વિના ઘેર પાછા વળ્યાં અને આખરે યુવાનવયમાં રાજપાટ અને ભોગવિલાસ એ બધું તણ મહાયોગી થયા.

સહજ વિચાર જીવનના કેવા પલટા કરી મૂકે છે? સાવધ થયેલો આત્મા શું નથી કરી શકતો? (ઉં અં ૨૩)

(૪) સંયતીય

સંયતિ રાજર્ષિ સંબંધી

ચારિત્રશીલનું મૌન જે અસર ઉપજાવે છે તે હજારો પ્રવક્તાઓ કે લાખો શ્રેયો ઉપજાવી શકતા નથી. જ્ઞાનનું ક્ષણ ચારિત્રનું સ્પુરણ છે. ચારિત્રની

શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જન્મ શતાબ્દિ

વિરોધીઓને પડકાર

સુપ્રસિદ્ધ સ્વર્ગીય ન્યાયાભોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનાંદસૂરીશ્વરજી પ્રસિદ્ધનામ શ્રી આત્મારામજી મહારાજને સં. ૧૯૯૨ ના ચૈત્ર સુદિ એકમને દિવસે સો વર્ષ પૂર્ણ થતા હોવાથી તેઓશ્રીની જન્મ શતાબ્દિ ઉજવવાનો પુણ્યપ્રસંગ જૈન સમાજને સાંપડ્યો છે તેમજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજે સં. ૧૯૩૨ માં દુર્લભ દીક્ષાનો ત્યાગ કરી, શુદ્ધ સંવેગી દીક્ષા અંગીકાર કરી પવિત્ર ત્યાગમય જીવન જીવેલ હોવાથી તે મહાત્માને ૬૦ વર્ષ પૂર્ણ થયા છે તેથી તેઓશ્રીની ડાયમંડ જ્યુબીલી-હીરક મહોત્સવ અને સં. ૧૯૪૨ માં પાલીતાણા તીર્થમાં પાંત્રીસ હજાર માણસોએ મળીને તેઓશ્રીને આચાર્યપદથી વિભૂષિત કર્યા તે ગણતરીએ ૫૦ વર્ષ પૂર્ણ થતાં હોવાથી ગોલ્ડન જ્યુબીલી-સુવર્ણ મહોત્સવ ઉજવવાનું સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું છે. ઉપર દર્શાવેલ હિસાબે શ્રી આત્મારામજી મહારાજની ગોલ્ડન જ્યુબીલી, ડાયમંડ જ્યુબીલી અને છેવટે સો વર્ષની જન્મ શતાબ્દિ એમ ત્રણ કાર્યો શતાબ્દિ ઉજવતી વખતે જૈન સમાજને ઉજવવાના છે. એકલી સો વર્ષની જન્મ

એક જ ચિનગારી સેંકડો જન્મોના કર્મવરણ (માળાજળ)ને બાળી શકે છે ચારિત્રની સુવાસ કદમ્બો (પાપો)ને નિર્મળ કરી શકે છે.

એકદા કાંપિલ્યનગરના સંયતિ મહારાજ મૃગયા (શિકાર) માટે એક ઉદ્યાનમાં નીકળી પડ્યા છે. આથી એ કાંપીલ્યકેશર ઉદ્યાનમાં નિર્દોષ એવાં મૃગાદિ પશુઓ ત્રાસી બેઠ્યાં છે. રસમાં આસક્ત થયેલા મહારાજના હૃદયમાં અનુકંપા દેવીને બદલે નિર્દયતાનો વાસ જામ્યો છે.

ઘોડા પર બેસી કેક મૃગલાઓને બાણો માર્યા. બાદ જેવો તે ઘવાયેલા મૃગલા પાસે આવે છે તેવો જ તે તેની પાસે પદ્માસને બેઠેલા એક યોગીશ્વરને જુએ છે. અને જોતાં વાર જ ચમકે છે. તુરત જ અશ્વ પરથી ઉતરી મુનીશ્વરની પાસે આવી વિનયપૂર્વક તેમનાં ચરણપૂજન કરે છે, નમસ્કાર કરે છે. ધ્યાનમાં અડોલ રહેલા ગર્દભાલી યોગીશ્વરને કશોએ ખ્યાલ નથી. તે તો મૌન સમાધિમાં બેઠા છે, પરંતુ મહારાજ, યોગીરાજ તરફથી પ્રત્યુત્તર ન મળતાં ભયભીત થાય છે. વિના વાંકે કરેલી નિર્દોષ પશુઓની હિંસા તેને વારંવાર ખટક્યા કરે છે. અનુકંપાની દ્ષેરો ઉછળી પડે છે.

યોગીશ્વર ધ્યાનમાંથી નિવૃત્ત થાય છે કે શીઘ્ર મહારાજ પોતાનું નામ જણાવી યોગીરાજની કૃપાપ્રસાદને મેળવવાની જિજ્ઞાસા રજુ કરે છે યોગીરાજ તેમને યથાર્થ જ્ઞાન કરાવે છે અને ત્યાં જ એ સંસ્કારી આત્માનો તે જ ક્ષણે ઉદ્ધાર થાય છે.

સ. ક. વિ.

૨૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

શતાબ્દિ નામ સાંભળીને ભડકી ઊઠી, આવા પુણ્ય પ્રસંગે વિદ્વેનો નાખવા, શતાબ્દિ ન ઉજવાય તે માટે ધૃણીત પ્રયત્નો આદરવા અને શતાબ્દિ હોય જ નહીં એવા બહુગા પુકવા એ ખરેખર લજ્જરૂપદ જેવું નહીં તો બીજું શું કહેવાય ? પોતાના ઉપકારીના ગુણો ગાવા તો દર રહ્યા પરંતુ એવા સમયે ગુણ ગાનારાઓના પ્રત્યે વદ્વાતદ્વા મન ફાવે તેવા લખાણો લખવા એ તો અત્યંત બેહુદું નહીં તો બીજું શું છે ? એ પામરોને ખબર છે કે શતાબ્દિ સો વર્ષની થાય છે કે કેટલા વર્ષની થાય છે ? જ્યારે શતાબ્દિ નામ આપ્યું તો એક નાનું બાળક પણ સમજી શકે છે કે સો વર્ષના ઉત્સવને જ શતાબ્દિ મહોત્સવ કહેવાય છે. આવી તદ્દન સાદી વ્યાખ્યા હોવા છતાં જેને પોતાની જિંદગીમાં ગુરૂદેવના નામે એક પણ શુભ કામ ન કરેલ હોવાથી જ આવી સાદી વ્યાખ્યાનો પણ, પોતાના માનસની સાથે પોતાની પડેલી ટેવની સાથે સરખાવી ભળતી જ વ્યાખ્યા કરી, ભદ્રિક આત્માઓને બહેકાવી રહ્યા છે કે શતાબ્દિ ઉજવી શકાય નહીં. આવી અર્થહીન પ્રવૃત્તિ આદરી કલ્યાણકારી શતાબ્દિ મહોત્સવમાં ભાગ લેતા પુણ્યવાનોને રોકી અંતરાય બાંધી રહ્યા છે એ બહુ જ ખેદનો વિષય છે.

આવા પુણ્યના સમારંભો ન દેખી શકતા હો તો ચૂપ કરીને બેસી જાઓ એ જ વધુ ઇચ્છવાળો છો. જેન સમાજમાં ધણી જ અંધાધુંધી ચલાવી, સમાજને છિન્નભિન્ન કરી દીધો, સ્થાન સ્થાન પર અનિચ્છનીય વાતાવરણો જગાવ્યા, ગામ-ગામમાં-આપસઆપ સમાં કલેશોના દાવાનલો સળગાવ્યા અને હજારો આત્માઓને ધર્મ લાવનાથી અવાસિત બનાવ્યા-આટલું કરવા છતાં હજુ શું કરવા ધારે છે એ નથી સમજતું ! ! ધર્મના બહાને ઝનુની વાયુનો પ્રચાર કરવો એ સાચા ધર્મીને-પ્રભુ મહાવીરના સાચા અનુયાયીને-શોભતું નથી. ક્યાંએ ન ફાવ્યા ત્યારે આ શતાબ્દિ ઉપર ત્રાડ મારવા પ્રયત્નો સેવાયા, પરંતુ એમાં પણ અંતે નાસીપાસ થવાથી ભાડુતી ટટુઓને ઊલા કરી છાપાઓના કાલમેના કાલમે તેમની મારફત ભરાવવા ચાલુ કર્યા અને એ દ્વારા શતાબ્દિને અટકાવવા માટે અર્થવગરના પ્રયાસો કરવા લાગ્યા ત્યારે તેનો ઉત્તર જેન સમાજે કામ કરીને, ગામ ગામમાં-નગર નગરમાં શતાબ્દિનો પ્રચાર કરીને મોતોડ ઉત્તરો આપ્યા. આટલું સ્વનજરે જોવા છતાં પણ પોતાની ભાવના નથી બદલતા એને કેટલો દુરાગ્રહ અને કદાગ્રહ કહેવો એ વિચારકો સ્વયં વિચારી લ્યે એ જ યોગ્ય છે.

પુણ્યોદયે પ્રાપ્ત થયેલ આ પુણ્ય સમારંભ તો સાચા ગુરૂ ભક્તો અવશ્ય ઉજવશે એમાં શંકાને અવકાશ આપશો જ નહીં. તમારા અપ્રતીત લખાણોથી આ પ્રસંગ અટકી જાય એમ કદાપિ માનશો નહીં. તમે એમ માનતા હો કે અમારા લખાણથી કે પ્રચારથી શતાબ્દિ ઉજવવાનું છોડી દેશે તો શતાબ્દિ ફંડમાં નાણા નહીં ભરાય તો એ વિચારને તિલાંજલી આપજો. પ્રત્યેક ગામ-નગરમાંથી શતાબ્દિ ફંડમાં કેટલો ફાળો મળ્યો છે એ તો જ્યારે રિપોર્ટ બહાર આવશે ત્યારે જ પચાત્તાપ કરવાનો ટાઇમ દેખાશે. આ શુભ કાર્યમાં કેટલા આત્માઓનો સહકાર છે એ જોઈ તે વખતે વિરોધ કરનાર વિરોધીઓને ખબર પડશે કે અમારો વિરોધ દ્વેષબુદ્ધિથી જ હતો. એ વિરોધ કરનાર આત્માઓને સ્પષ્ટ સૂચવું છું કે તમે તમારી કુત્સિત પ્રવૃત્તિને છોડી આ સુંદર પ્રવૃત્તિ તરફ ઝુકો ને એનો જ પ્રચાર કરો. એ જ તમારે માટે ઉચિત છે.

શતાબ્દિના વિરોધીઆને પડકાર.

૨૦૩

સો વર્ષની શતાબ્દિ સાથે વિરોધ હોય તો સાઠ વર્ષની દીક્ષાપર્યાયની અને પચાસ વર્ષની આચાર્યપદવીની જ્યુબીલી ઉજવી, સત્યગુરૂદેવનું પુણ્ય સ્મરણ સમાજને કરાવવું યોગ્ય છે. આ સમય વારંવાર નહીં જ આવે એ ચોક્કસ માનજો. બાકી એમ જ હોય કે આ કામ થવા જ નથી દેવું તો એ વિચાર સર્વથા માંડી જ વાળજો. કાંટા વાવનારને કાંટા જ નડવાના છે અને વાવનારના આત્માને જ નુકશાન થશે. સદ્ગુરૂદેવના પ્રત્યે થોડી પણ ગુરુભક્તિ-લાગણી વ્યક્ત કરવા માનસ ધરાવતા હો તો આ સમય વિરોધ કરવાનો નથી કિન્તુ પૂર્ણ ભાવથી, ખરા અતઃકરણથી શતાબ્દિ મહોત્સવ યા હીરક મહોત્સવ અને સુવર્ણ મહોત્સવ ઉજવવા પ્રથમ તકે તૈયાર રહેજો. સમાજ પ્રત્યક્ષ નિહાળી રહી છે. સભ્ય સંસાર સારી રીતે બુદ્ધિપૂર્વક પરીક્ષા કરી રહ્યો છે. આ નિમિત્તે યદિ ગુરૂદેવની શતાબ્દિ પોતપોતાના સ્થાનમાં ઉજવી ખતાવશો તો પણ સભ્ય વર્ગ અવર્ણવાદ બોલતો અટકી જશે, માટે વધુ ન સુચવતાં આટલું જણાવું છું કે સો વર્ષની જન્મ શતાબ્દિ સાથે વિરોધ હોય તો પચાસ વર્ષનો મહિમા ઉજવજો. એની સાથે પણ અણગમે હોય તો તમારી માન્યતા મુજબ દીક્ષાકાલથી ગણીને સાઠ વર્ષનો હીરક મહોત્સવ ઉજવી ખતાવજો. યદિ ગુરૂદેવના ઉપકારોને ઉપકાર તરીકે માનતા હો તો આટલું અવસ્ય કરીને ખતાવશો.

આ શતાબ્દિ પાછળ સહસ્રો આત્માઓનો ટેકો છે. હજારો આત્માઓની મુંગી ભક્તિ રહેલી છે. તેથી શતાબ્દિને તમારી પ્રવૃત્તિથી નુકશાન પહોંચે તેમ છે જ નહીં. બદ્ધે તેની નીળ-પાયો વધુ ને વધુ મજબુત થતો જાય છે. જૈન સમાજ શતાબ્દિદ્વારા થતો ફાયદો જોઈ રહી છે તેથી સમાજનો સુંદર સહકાર છે. જ્યાં સંઘ છે, સમુદાય બળ છે તે કાર્ય નિરંતર સંગીન અને આવકારદાયક જ હોય છે. ન ખાઉં ને ન ખાવા દઉં આ લોકાક્રિતને હરગીજ સફળ કરવા તૈયાર થતાં એટલું જ કહેવાનું છે.

આ જન્મ શતાબ્દિના પ્રાણસમા કર્ણધાર શતાબ્દિનાયક શ્રીઆત્મારામજી મહારાજના પદ્મધર આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ અને પૂજ્યપાદ પ્રવર્તક શ્રીકાંતિ-વિજયજી મહારાજ છે જેઓ સમર્થ બુદ્ધિશાલી અને વ્યોમવૃદ્ધ છે. એ બન્ને વીરાતમાના બ્રહ્મતેજનો પ્રકાશ હોવાથી અખંડ ગુરૂ આજ્ઞાપાલક છે. એ બન્ને મહાપુરુષના અંતરંગનો વિશુદ્ધ ભક્તિભાવ હોવાથી જ આ શતાબ્દિનો આટલો પ્રચુર પ્રચાર થયો છે અને થઈ રહ્યો છે. ગુરુભક્તોએ શતાબ્દિની દિવાલો વજ્રપાયાથી ચણી છે એટલે એને કાંઈ જાતનો આંચકો આવે તેમ છે જ નહીં, અર્થાત સમાજે શતાબ્દિને વધાવી લીધી છે.

આ શતાબ્દિનું ભગીરથ કાર્ય પૂજ્યપાદ સૂરિપ્રવર શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજે ઉપાડ્યું છે જે સૂરિપુંગવની નસે-નસમાંથી રૂંવાટે-રૂંવાટેથી સ્વર્ગસ્થ ગુરૂદેવની અનુપમ ભક્તિના ઝરણાઓ ને અખૂટ અમૃત પ્રવાહો વહે છે. એ ગુરુભક્ત મહાત્માએ શતાબ્દિનો ઝંડો હાથ ધર્યો છે અને સમાજે પૂર્ણ ઉત્સાહથી સહકાર આપી એ ઝંડાને ગામે ગામમાં ફરકાવ્યો છે તેથી શતાબ્દિની કીર્તિ ચોમેર પૂરજોશથી ગવાઈ રહી છે. એ કીર્તિનો અવાજ ન સહન થવાથી કેટલાક તખ્તલુઓ અહર્લસુનું ને કપાસી જેવા પામરો બહાર પડી હોળીના નાલીએર બની રહ્યા છે. સમાજે આવા પામરો પ્રત્યે તો દયા

પાંચ સકાર

અનુ—વિકુલદાસ મૂ. શાહ બી. એ.

વૈધ લોકો પેટના સમસ્ત દૂષિત મળને કાઢવા માટે એક પાંચ સકાર ચૂર્ણનો પ્રયોગ કરે છે, જેના સેવનથી પેટ નિર્વિકાર થઈ જાય છે. બધી વ્યાધિઓનું મૂળ કારણ ઉદરવિકાર જ છે. ઉદરવિકાર નષ્ટ થાય કે તમામ રોગોનું મૂળ કપાઈ જાય. એવી જ રીતે સમસ્ત જીવ-વ્યાધિને સમૂળ નાશ કરનાર એક પાંચ સકારનો રામબાણ નુસ્ખો છે. એમાં પણ પાંચ ચીજો છે અને પાંચ વસ્તુ એક એકથી વધારે લાભ કરનાર છે. એમાંથી કોઈ એકનું સેવન કરવાથી પણ સઘળા વિકાર નષ્ટ થાય છે. જે પુરૂષ પાંચેનું સેવન કરે છે તેને માટે તો શું કહેવું? એ પાંચ સકાર આ છે:— સહિષ્ણુતા, સેવા, સન્માનદાન, સ્વાર્થત્યાગ અને સમતા.

હવે એમાંથી એક-એક પર વિચાર કરવામાં આવશે.

સહિષ્ણુતા.

સહિષ્ણુતાનો અર્થ તિતિક્ષા અથવા સહનશીલતા થાય છે. સહનશીલતાનાં મુખ્ય ચાર અંગ છે: (૧) દ્વન્દ્વસહિષ્ણુતા, વેગસહિષ્ણુતા, પરોત્કર્ષ-સહિષ્ણુતા અને પરમતસહિષ્ણુતા. હવે એના પર જરા વિચાર કરીએ.

દ્વન્દ્વસહિષ્ણુતા.

સુખ-દુઃખ, હાનિ-લાભ, જય-પરાજય, માન-અપમાન, શીત-ઉષ્ણ વગેરે પરસ્પર વિરોધી દ્વન્દ્વોમાં હર્ષ અને શોક ન કરતાં ચિત્તનું સર્વથા નિર્વિકાર રહેવું એ દ્વન્દ્વસહિષ્ણુતા છે. એનું ફળ અમૃતત્વ અથવા મોક્ષની પ્રાપ્તિ છે. ગીતાજીમાં કહ્યું છે કે:—

જ રાખવી ઘટે છે. ભાડુતી ટુકડો તરફ નજર ન કરતાં પ્રસ્તુત શતાબ્દિનો ફેલાવો-પ્રગતિ અધિક કરવી એ જ આપણા માટે હિતાવહ અને લાભકારી છે.

શાસનદેવ સ્વર્ગસ્થ ગુરુદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જન્મ શતાબ્દિને વધુ પ્રગતિમાં આણે અને એમરે શતાબ્દિનો વિજયધ્વજ ફરકાવવા તેના પ્રચારકોને પૂર્ણ સહાયતા અર્પે એટલું અંતઃકરણથી ઇચ્છી અત્રે જ વિરમું છું.

સં. ૧૯૯૨ આત્મ સં. ૪૦

તા. ૨૩-૨-૩૬

ફાગણ સુદિ ૧ રવિવાર

ચરણવિજય

ઉજમબાઈની ધર્મશાળા

અમદાવાદ.

માત્રા સ્પર્શસ્તુ કૌન્તેય ! શીતોષ્ણસુખદુઃખદાઃ ।

આગમાપાયિનોઽનિત્યાસ્તાંસ્તિતિક્ષસ્વ ભારત ! ॥

યં હિન વ્યથયન્ત્યે તે પુરુષં પુરુષર્ષભ ! ।

સમદુઃખસુખં ધીરં સોઽમૃતત્વાય કલ્પતે ॥

અર્થાત—હે અર્જુન ! શીત, ઉષ્ણ તથા સુખ-દુઃખ આપનાર ધન્દ્રિયો અને વિષયોનો સંયોગ ક્ષણભંગુર અને અનિત્ય છે. હે ભારત ! તું એને સહન કર. હે પુરુષશ્રેષ્ઠ ! સુખ-દુઃખને સમાન સમજનાર જે ધીર પુરુષને એ દ્રવ્ય વ્યાકુલ નથી કરી શકતું તે મોક્ષપ્રાપ્તિને યોગ્ય થઈ જાય છે.

હવે પ્રશ્ન એ થાય છે કે એ દ્રવ્યસહિષ્ણુતા કેવી રીતે પ્રાપ્ત થાય ? એનું પહેલું સાધન તો એ વિચાર છે કે સાંસારિક હાનિ-લાભ, સુખ-દુઃખ જે કંઈ પણ થાય છે તે સર્વ આપણા પૂર્વકૃત કર્મનું ફળ છે અને કર્મફળ ભોગવવું પડે જ છે. સંચિત અને ક્રિયમાણનો તો નાશ પણ થઈ જાય છે, પરંતુ પ્રારબ્ધનો નાશ સ્વરૂપથી થઈ શકતો નથી. જ્ઞાની પુરુષમાં કર્તા અને ભોક્તા-પણાનું અભિમાન નહિ હોવાથી પ્રારબ્ધ કર્મ અનુસાર ફળ હોવા છતાં પણ તેના પર તેનો કશો પ્રભાવ પડતો નથી, તથાપિ સ્વરૂપથી પ્રારબ્ધનો નાશ નથી થતો. કર્મોનું ફળ મૃત્યુ સમય સુધી ઝરાઝર ભોગવવું પડે છે. તપ-યોગે કરીને આપણા કર્મોનો ક્ષય થાય છે અને જેટલી કર્મોની જંજાળ કપાય છે તેટલું પરમાત્માની સમીપ પહોંચાય છે. એટલા માટે તે આનંદ-પૂર્વક સહન કરવું જોઈએ.

એક વસ્તુ યાદ રાખવાની છે કે સુખની પ્રાપ્તિમાં હર્ષ થવો અને દુઃખમાં વિષાદ થવો એ બંને અસહિષ્ણુતાના પ્રકાર છે. કેટલાક લોકો એ અસહિષ્ણુતામૂલક સુખને જ આનંદ માને છે, પરંતુ એ તેઓની ભૂલ છે. સુખ-દુઃખ બંનેમાં જ સહિષ્ણુતા હોવી જોઈએ; બંનેમાં વિકારહીન સ્થિતિ હોવી જોઈએ.

દ્રવ્યસહિષ્ણુતાનું બીજું સાધન છે સુખ-દુઃખાદિના સ્વરૂપનું જ્ઞાન. વિચાર કરતાં માલૂમ પડે છે કે સુખ-દુઃખાદિ ખરી રીતે કંઈ પણ વસ્તુમાં નથી. એનું મૂળ આપણા મનમાં જ છે. જ્યાં પ્રતિકૂળતા અથવા અભાવનો અનુભવ છે ત્યાં જ દુઃખ છે, અને જ્યાં અનુકૂળતા અથવા અભાવનો અનુભવ નથી હોતો ત્યાં સુખ છે. અનુકૂળતા તથા પ્રતિકૂળતાનો આધાર છે

૨૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાગ અને દ્વેષ. જે વસ્તુમાં રાગ હોય છે તે વસ્તુની પ્રાપ્તિમાં અને જે વસ્તુમાં દ્વેષ હોય છે તેના વિનાશ અથવા અભાવમાં આપણને અનુકૂળતા લાગે છે. એવી રીતે દ્વેષવાળી વસ્તુની પ્રાપ્તિમાં અને રાગવાળી વસ્તુના વિનાશ અથવા અભાવમાં આપણને પ્રતિકૂળતા પ્રતીત થાય છે. રાગદ્વેષ હ્રમેશાં બધી વસ્તુઓમાં એક સરખા નથી રહેતા, એટલા માટે અનુકૂળતા-પ્રતિકૂળતા પણ એક સરખાં નથી હોતાં. આજે એક માણસમાં કોઈ સ્વાર્થના સંબંધને લઈને રાગ હોય છે એથી કરીને તેનું મિલન અનુકૂળ અને તેનો વિયોગ પ્રતિકૂળ લાગે છે. સંબંધિત છે કે કાલે સ્વાર્થમાં કોઈ પ્રકારની અડચણ થતાં તેનામાં દ્વેષ થઈ જાય ત્યારે તેનું મિલન પ્રતિકૂળ અને તેનો વિયોગ અનુકૂળ લાગશે. કેટલીક વાર તો તેના મૃત્યુ સુધીના વિચારમાં અનુકૂળતા લાગે છે. જ્યાં પ્રતિકૂળતા હોય છે ત્યાં અનુકૂળતાનો અભાવ હોય છે, અને એ અનુકૂળતાના અભાવનો ચિત્તમાં જે એક જાતનો અનુભવ થાય છે તે જ મહાન ઉદ્વેગ કરનાર હોય છે. એ ઉદ્વેગ અને સંતાપથી પૂર્ણ અનુભવનું નામ જ દુઃખ છે; પરંતુ વિચાર કરતાં એટલું પ્રત્યક્ષ થાય છે કે આપણી કદ્દપી લીધેલી અનુકૂળતા-પ્રતિકૂળતા જ એ પ્રકારના સુખ-દુઃખમાં કારણભૂત છે અને એ અનુકૂળતા-પ્રતિકૂળતાનો આધાર રાગ-દ્વેષ છે. રાગ-દ્વેષની ઉત્પત્તિ અજ્ઞાનજનિત અહંકારથી અથવા અજ્ઞાનથી થાય છે. વિવેકથી-વિચારથી એ અજ્ઞાનનો પડદો ફાડી નાખવાથી રાગ-દ્વેષ નષ્ટ થઈ જાય છે. અને જેવો રાગ-દ્વેષ નીકળી જાય છે કે સુખ-દુઃખનો પ્રવાહ આપોઆપ સુકાઈ જાય છે. પછી તો કોઈ પણ સ્થિતિમાં નથી સુખ થતું કે નથી દુઃખ થતું, અને સુખ-દુઃખરહિત આનંદમાં જ બધા ભોગ ભોગવાય છે.

જે લોકો અસહિષ્ણુતામૂલક સુખની સ્થિતિમાં ધન, પુત્ર, પરિવાર, સ્વાસ્થ્ય, ઐશ્વર્ય, યશ, માન વગેરે લૌકિક વસ્તુઓની પ્રચુર પ્રાપ્તિમાં પ્રભુની દયા માને છે અને એ વસ્તુઓના વિનાશ અથવા અભાવમાં પ્રભુનો કોપ માને છે, તેઓ પ્રભુનું રહસ્ય જ નથી સમજતા. આપણે નથી જાણતા કે આપણું કલ્યાણ શેમાં રહેલું છે, પરંતુ સર્વજ્ઞની આજ્ઞા આપણે સર્વથા સન્માનપૂર્વક માથે ચડાવવું જોઈએ.

ઘણી મહત્ત્વની વાત તો એ છે કે વિધાન અને વિધાતા બુદ્ધા જ નથી; તે બધું એક જ છે. સુખમય સર્જન અને ભયંકર સંહાર એ બંને તે આનંદમય પ્રાણારામના બે આનંદમય સ્વરૂપ છે. તે કોઈ વખત ભયંકર

પાંચ સકાર.

૨૦૭

ભૂકંપ તથા કરાળ કાળના રૂપમાં પ્રકટ થાય છે તો કોઈ વખત શાંત સુખ-સામ્રાજ્ય અને સુશીતલ વિકાસના વેશમાં પ્રકટ થાય છે. તે જ એ રસિક-શેખરની રસિકતા છે. જે તેને એક વખત જાણી લે છે તે એનું કાંઈ સૌમ્ય રૂપ દેખીને ચકિત નથી થતો તેમ જ ભયાનક રૂપ જોઈને ડરતો નથી. તે તો સઘળી વાતમાં દરેક વખત સર્વત્ર તે આનંદમયને જોઈને, બધામાં તેનો કોમળ મધુર સ્પર્શ પામીને, હમેશાં દિવ્યાનંદમાં જ ડૂબ્યો રહે છે. એ આનંદ અસહિષ્ણુતામૂલક હર્ષ નથી. વિષયોમાં તો એ આનંદ જ નથી. એની અંદરતો દુઃખનું પ્રતિદ્રન્દ્રી સુખ છે. એ આનંદના દર્શન તો તેઓને જ થાય છે કે જેઓ વિષયોના જગતની-જડજગતની ઉપર થઈને આત્માના ચેતનના જગતમાં ચાલ્યા જાય છે. એ દ્રન્દ્રાતીત આનંદ તેઓને જ પ્રાપ્ત થાય છે કે જેઓ અસહિષ્ણુતામૂલક હર્ષશોકની હદ ઓળંગીને દિવ્ય આનંદના સામ્રાજ્યમાં પ્રવેશ કરે છે; કેમકે પછી તો તે ઇશ્વર સિવાય કોઈને જોતો જ નથી.

પ્રભુ ભક્ત પ્રત્યેક સુખદુઃખના રૂપમાં સર્વથા, સર્વદા અને સર્વત્ર પ્રભુના ચરણોના દર્શન કરીને તેનું સ્વાગત કરે છે. સુખમાં તેને ભૂલી જતો નથી, દુઃખમાં રડતો નથી, તે તો નિત્ય નિરંતર આનંદમય રહે છે. તે જ દ્રન્દ્રસહિષ્ણુતાનું સર્વોત્તમ સ્વરૂપ છે.

દ્રન્દ્રસહિષ્ણુતા જ દુઃખ છે અને એ દુઃખને આપણે જોઈ પકડી રાખ્યું છે. જો આપણે પ્રત્યેક દ્રન્દ્રમાં આનંદની કલ્પના કરીએ તો એ કલ્પનાથી જ આપણું દુઃખ ઘણું ઓછું થઈ જશે. ખરી રીતે પ્રત્યેક દ્રન્દ્ર આનંદરૂપ જ છે. આપણે નિરંતર તે અપાર અગાધ આનંદસાગરમાં ડુબી રહેવું જોઈએ. એટલું યાદ રાખવું જોઈએ કે આપણે આનંદમાંથી ઉત્પન્ન થયા છીએ, આનંદમાં જ રહીએ છીએ, આનંદમાં જ આપણું અવસાન છે, આપણે મહાન્ આનંદથી જ હમેશાં પરિપૂર્ણ છીએ, આપણે આનંદ સ્વરૂપ જ છીએ, તો પછી કોઈપણ અવસ્થામાં-ભયાનક મૃત્યુમાં પણ આપણને આનંદના જ આનંદમય દર્શન થશે. દ્રન્દ્રજનિત સુખદુઃખરૂપી 'દુઃખ' હમેશને માટે નષ્ઠ થઈ જશે.

વેગસહિષ્ણુતા

અજ્ઞાન અને અહંકારને લઈને મનમાં ઊભા થનારા ક્રોધ, લોભ, અભિમાન, વૈર, હિંસા, પ્રમાદ વગેરે દુષ્ટ ભાવોના વેગને રોકી રાખવો અને

૨૦૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એને વશ ન થવું એ વેગસહિષ્ણુતા છે. વિષયાસક્તિને લઇને વારંવાર એનો વેગ વર્ષાન્નતુમાં નદીઓના પ્રવાહનો માફક ઘણો જ પ્રબલ થાય છે, પરંતુ વિચારપૂર્વક ધીરજથી તેનો વેગ સહેવો જોઇએ; કેમકે સહેવામાં જ કલ્યાણ છે. અને પરમાત્માનું અવલંબન કરવાથી એમાં કોઇ મોટી વાત નથી. બધા પાપોની ઉત્પત્તિ કામ, ક્રોધાદિમાંથી જ કહેલી છે અને તેમને નરકના દ્વારરૂપ ગણીને તેનાથી બચવાની આજ્ઞા કરેલી છે.

ત્રિવિધં નરકસ્યેદં દ્વારં નાશનમાત્મનઃ ।

કામઃ ક્રોધસ્તથાલોભસ્તસાદેતત્ત્રયં ત્યજેત્ ॥

અર્થાત્ કામ-ક્રોધ અને લોભ એ ત્રણ પ્રકારના નરકના દરવાજા છે. એ આત્માનું પતન કરનાર છે, તેથી એ ત્રણેનો ત્યાગ કરવો જોઇએ. એના વેગને રોકી રાખનાર પુરૂષોને લાયક તેમ જ સુખી ગણવામાં આવ્યા છે.

શક્નોતીહૈવ યઃ સોદું પ્રાક્શરીરવિમોક્ષણાત્ ।

કામક્રોધોદ્ભવં વેગં સ યુક્તઃ સ મુક્તી નરઃ ॥

અર્થાત્-જે મનુષ્ય શરીરમાંથી નીકળવા પડેલા જ એ કામ, ક્રોધથી ઉત્પન્ન થયેલા વેગને સહી શકે છે-રોકી શકે છે તે જ સંસારમાં લાયક અને સુખી ગણાય છે. એ વેગોને સહન ન કરતાં તેના પ્રવાહમાં ખેંચાઇ જવાથી કેટલા ભારે અનર્થ અને અપરાધ થાય છે, કેવી રીતે અનંતકાળ સુધી દુઃખભોગના કારણરૂપ દુષ્કર્મરાશિનો મનુષ્ય સંગ્રહ કરી લે છે તેના પર ધીરજથી વિચાર કરતાં હૃદય કંપી ઊઠે છે. એ વેગોને સહવાનો ઉપાય છે. ભોગોમાં વૈરાગ્ય અને ઇશ્વરમાં અનુરાગ. ભોગોમાં વૈરાગ્ય થયા વગર ઇશ્વરમાં અનુરાગ નથી થતો, અને ઇશ્વરમાં અનુરાગ થતાં ભોગોમાં રાગ નથી રહી શકતો. જોણે એ પૂર્ણકામ પ્રાણુરામ સૌન્દર્ય માધુર્ય અને ઐશ્વર્યના નિધિરૂપ ઇશ્વરના સ્વપ્નમાં વિચારથી પણ દર્શન કરી લીધા હોય છે તેને પછી કયા સુખની ન્યૂનતા રહે છે ? તે તો હંમેશાને માટે પોતાનું સર્વસ્વ તે અખિલ સૌન્દર્યસાર-સાગર, દિવ્યાતિદિવ્ય, માધુર્યનિધિ, હૃદયબન્ધુના ચરણોમાં સમર્પણ કરી દે છે. જ્યારે કોઇ બીજું રહેતું જ નથી ત્યારે બીજા કોઇને માટે તેનામાં કામની વાસના જ કેવી રીતે રહી શકે ? જ્યારે આખું વિશ્વ તેને વિશ્વતાપથી પરિપૂર્ણ દેખાય છે ત્યારે કોઇની ઉપર કંઈ રીતે ક્રોધ કરી શકે ?

વર્તમાન સમાચાર.

૨૦૯

જાની મુનિગણ સદા સર્વદા જેની ચરણરજના લોભી રહે છે તે અખિલ ઐશ્વર્યસાગર ઇશ્વરમાં જ્યારે અનુરાગી થઈ જાય છે ત્યારપછી ખીજી કંઈ લોભનીય વસ્તુ માટે લોભ રહી શકે ? મતલબ એ છે કે ઇશ્વરમાં અનુરાગ થયા પછી જધાની સાથે વિરાગ આપોઆપ થઈ જાય છે અનુરાગ પૂર્ણ થયા પહેલાં ઇશ્વરના પ્રેમ, મહત્ત્વ, તત્ત્વ તેમ જ શુદ્ધ સત્ત્વની વાતો જ શ્રદ્ધા-પૂર્વક સાંભળ્યા પછી ચિત્ત તેનામાં અનુરાગી થવા લાગે છે. ઇશ્વરના ચરણ-કમળની પરાગનું પાન કરનાર ભ્રમર વિષયરૂપી અંપાના ફૂલ પર શા માટે જાય ? પરંતુ જ્યાંસુધી ઇશ્વરમાં અનુરાગ ન થાય ત્યાંસુધી વિષયોમાં દુઃખ-દોષ જોઈને અને ઇશ્વરમાં અપાર સુખ સમજીને વિષયોથી ચિત્ત હઠાવવાનો અને ઇશ્વરમાં લગાડવાનો પ્રયત્ન કરવો પડશે. એ જ 'વૈરાગ્ય' અને 'અભ્યાસ' છે. વિષયોથી ચિત્ત હઠાવવાનો પ્રયત્ન કર્યા વગર ઇશ્વરની તરફ મન લગાડવાનો અભ્યાસ સહજ નથી થતો. એટલા માટે ખન્ને કાર્ય સાથે-સાથ થવા જોઈએ. પછી જેમ જેમ વિષયોમાં વિરાગ અને લગવાનમાં અનુ-રાગની વૃદ્ધિ થશે, તેમ તેમ વેગસહિષ્ણુતા આપોઆપ આવી જશે. —(ચાહુ)

વર્તમાન સમાચાર.

અખિલભારતવર્ષીય શ્રી શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘને વિનંતિ.

જગદ્વિખ્યાત યુગપ્રવર્તક સર્વમાન્ય મહુર્મ આચાર્ય દેવ ૧૦૦૮ શ્રીમાન્ આત્મારામજી મહારાજનો શતાબ્દિ મહોત્સવ વડોદરામાં ઊજવવાનું સદ્ભાગ્ય અનેક પ્રયાસો પછી વડો-દરાનાં શ્રી સંઘને સાંપડ્યું છે. તેને પાકો નિર્ણય વડોદરાના શ્રી સંઘના મનથી આજ જ ફાગણ શુદ્ધ ૧૨ ને બુધવારના રોજ આચાર્ય મહારાજ ૧૦૦૮ શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીજી મહારાજના વડોદરામાં પધારવાથી થયો છે.

શ્રી આત્મારામજી મહારાજના સંઘાડાના સાધુઓનું સંમેલન ભરવાનું સદ્ભાગ્ય વડો-દરા શ્રી સંઘને સાંપડેલ તેને સત્તાવીશ વર્ષ ઉપરાંતના વ્હાણા વહી ગયા પછી તે મહાન પુરૂષની શતાબ્દિ ઊજવવાનો પ્રસંગ સાંપડવાથી આખો સંઘ સમુદાય આજ સવારથી ઉલ્લસિત થઈ આચાર્ય મહારાજના સ્વાગત અર્થે ઉલટી પડ્યો હતો. એક મારવાડી જૈન બંધુ શ્રી પોખરાજજી તરફથી મહારાજ સાહેબનું સામૈયુ કરી યાકુતપૂરામાં મારવાડી જૈન બંધુઓના નિવાસસ્થળમાં આવેલ ઉપાશ્રયે લઈ જવામાં આવ્યા. સામૈયામાં ચાંદીની અંબા ડીવાળો હાથી પાગા વિગેરે સરકારી સામગ્રી લાવી મારવાડીભાઈએ પોતાનો ભક્તિભાવ વિશેષ રીતે પ્રદર્શિત કર્યો હતો.

શતાબ્દિનો નિર્ણય બહુજ મોટો થવાથી કામગીરી માટે હવે ભક્ત 'પપ્પવાડીયું' જા બાકી રહેલ છે; છતાંએ કામકાજને પહોંચી વળવાની તૈયારી આજથી શરૂ કરવા માંડી છે.

૨૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રીતસરની આમંત્રણ પત્રિકા કાર્યક્રમ નિર્ણિત થયે બહાર પાડવામાં હજી અડવાડીયું પસાર લઇ જશે તેથી દરેક સ્થળોના શ્રી સંઘોને વિનંતી કરવામાં આવે છે કે શતાબ્દિ મહોત્સવ-વડોદરા પધારી પોતાની ગુરુદેવ પ્રત્યેની ભક્તિ અને ફરજ અનુવવા તૈયાર થાય અને પોતાને ત્યાં ખીરાજતા મુનીરાજો અને ગુરુણીજી મહારાજો જેઓ વિહાર કરી પખવાડીયામાં વડોદરા પહોંચી શકતા હોય તેઓશ્રીને વડોદરા તરફ વિહાર કરવા શ્રી સંઘ તરફથી વિનંતિ કરવા દરેક ગામના સ્થાનિક શ્રી સંઘને આગ્રહભરી વિનંતિ છે. વડોદરા સં. ૧૬૬૨ ફાગણ શુ. ૧૨

શ્રી આત્મારામજી શતાબ્દિ
મહોત્સવ-પ્રચારકાર્યાલય.

}

સંઘ સેવક,
વાડીલાલ મગનલાલ વૈધ.

શાંતિસ્નાત્ર મહોત્સવ—આ સભાના ટ્રેઝરર શેઠ કૃતેહચંદ ઝવેરભાઈ ભાઈચંદના સુપુત્ર ભાઈ હિમ્મતલાલના શુભ લગ્ન પ્રસંગે અત્રે શ્રી ગોડીજીના દહેરાસરજીમાં શાંતિ-સ્નાત્ર તેમના તરફથી ધણા જ ઉત્સાહપૂર્વક ભણાવવામાં આવ્યું હતું. તેમ જ આઠ દિવસ સુધી પ્રભુની આંગી રચાવવામાં આવી હતી અને જુદી જુદી પૂજાઓ ભણાવવામાં આવી હતી.

લગ્ન પ્રસંગે જેવા વ્યવહારિક કાર્યો સાથે આવા ધાર્મિક પ્રસંગોની સંકલના કરવામાં આવે તે આવકારદાયક છે અમો તેની અનુમોદના કરીએ છીએ.

ભાઈ હરિચંદ અમીચંદનો સ્વર્ગવાસ—શુમારે પંચાવન વર્ષની પ્રૌઢ ઉમરે ભાંખા વખતથી બિમારી ભોગવી મહા વદી ૩ ના રોજ ગોધા શહેરમાં પંચત્વ પામ્યા છે. શ્રી હરિભાઈ ધણા વખતથી મુંબઈ વેપાર અર્થે રહેતા હતા. તેઓ વેપારમાં કુનેહબાજ હતા. વળી ઉદાર, મિલનસાર, સરસ અને ધર્મશ્રદ્ધાળુ હતા. આ સભામાં ધણા વર્ષથી ભાઈકૃમેચ્છર હતા અને સભા પ્રત્યે પ્રેમ ધરાવતા હતા. તેઓના આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ ઇચ્છીએ છીએ.

શેઠ ચુનીલાલ પ્રેમચંદનો સ્વર્ગવાસ—સુરતનિવાસી શ્રી ચુનીલાલભાઈ થોડા વખતની બિમારી ભોગવી ફાગણ શુદ્ધ ૫ ના રોજ પંચત્વ પામ્યા છે. તે શ્રદ્ધાળુ, સરળ, ધર્મપ્રેમી, દેવ-ગુરુભક્ત હતા. તેઓ આ સભા ઉપર પ્રેમ ધરાવતા હોઈ ધણા વખતથી આ સભાના સભાસદ થયા હતા. તેઓના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

શાહ બદવજી લલુભાઈનો સ્વર્ગવાસ—ભાવનગરનિવાસી ભાઈ બદવજી ધંધાથે ઇંદોર રહેતા હતા, જ્યાં સામાન્ય બિમારી ભોગવી ફાગણ શુદ્ધ ૧૧ને મંગળવારના રોજ પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ સાદા, સરલ, નિરભિમાની, માયાળુ અને શ્રદ્ધાવાન હતા. તેઓ આ સભાના સભાસદ હતા. તેઓના પવિત્ર આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ ઇચ્છીએ છીએ.

અમારું પ્રકાશન ખાતું.

છપાયેલા ગ્રંથો. (મૂળ.)

- ૧ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ-પ્રથમ અંશ. રૂ. ૩-૮-૦
- ૨ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ દ્વિતીય અંશ. રૂ. ૩-૮-૦
- ૩ શ્રી બૃહત્કલ્પસૂત્ર પ્રથમ ભાગ. રૂ. ૪-૦-૦
- ૪ શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિચિત્ર ટીકા ચાર કર્મગ્રંથ (શુદ્ધ) રૂ. ૨-૦-૦

છપાતાં ગ્રંથો.

- ૫ શ્રી વસુદેવ હિંડિ બીજો ભાગ. ૭ પાંચમો છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ.
- ૬ શ્રી બૃહત્કલ્પસૂત્ર બીજો ત્રીજો ભાગ.
- ૮ શ્રી ગુણચંદ્રસૂરિ કૃત શ્રી મહાવીર ચરિત્ર. ભાષાંતર

ગુજરાતી ગ્રંથો.

- ૧ શ્રી સામાયક સૂત્ર. મૂળ ભાવાર્થ વિશેષાર્થ સહિત. રૂ. ૦-૨-૬
- ૨ શ્રી દેવસિરાઈ પ્રતિકમણુ „ „ રૂ. ૦-૧૦-૦
- ૩ શ્રી પંચ પ્રતિકમણુ સુત્ર „ „ ગુજરાતી તથા શાસ્ત્રી અને અક્ષરોવાળા (શ્રી જૈન એજ્યુકેશનબોર્ડે જૈન પાઠશાળાઓ માટે મંજૂર કરેલ). રૂ. ૧-૪-૦ રૂ. ૧-૧૨-૦
- ૪ શ્રી શત્રુંજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર અને સમરસિંહ. રૂ. ૦-૨-૦
- ૫ શ્રી શત્રુંજય તીર્થ વર્તમાન ઉદ્ધાર અને કર્મશાહ રૂ. ૦-૪-૦

શ્રી જૈન આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરિઝ.

- ૧ શ્રી વીતરાગ મહાદેવ સ્તોત્ર મૂળ. ૦-૨-૦
- ૨ પ્રાકૃતવ્યાકરણ (અષ્ટમાધ્યાય સૂત્રપાઠ). ૦-૪-૦
- ૩ શ્રી વીતરાગ-મહાદેવ સ્તોત્ર મૂળ સાથે ભાષાંતર. ૦-૪-૦
- ૪ શ્રી વિજયાનંદસૂરીચરણ (શ્રી આત્મારામજી મહારાજ) નું જીવનચરિત્ર ૦-૮-૦
- ૫ શ્રી નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સન્દેહ. ૦-૪-૦
- ૬ ચારિત્રપૂજા, પંચતીર્થ પૂજા, શ્રી પંચપરમેષ્ઠી પૂજા ૦-૨-૦

છપાતાં ગ્રંથો.

- ૭ શ્રી ત્રિપષ્ટિલાકા પુરૂષ ચરિત્ર (મૂળ દશ પર્વ) પ્રત તથા છુકાકારે. (નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં)
- ૮ ધાનુષારાયણ. ૯ શ્રી વૈરાગ્ય કલ્પલતા (શ્રી યશોવિજયજીકૃત) પ્રાકૃત વ્યાકરણ દુષ્ટિદ્રાવૃત્તિ.

Reg. No. B. 431.

શ્રી નવપદ આરાધન ઓળી સમયે એક વધામણી

શ્રી સિદ્ધથક આરાધન વિધિ-વિધાનો, સ્તાત્રો, પૂજાઓ, ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, સ્તુતિઓ, મંત્રો, નવપદ મંડળ, યંત્રો વિં અનેક વિવિધ ચિત્રો સાથે.

શ્રીપાળ રાજનો રાસ

આજ સુધીમાં પ્રગટ થયેલા રાસો કરતાં આ રાસમાં ઘણી નવીનતા છે. સુંદર સોળ ચિત્રો વિગેરે હોવાથી તે સૌ કરતાં વધુ ઉપયોગી મનાયો છે અને તેથી આજે સૌ કોઈ તે મંગાવવા ઉત્સુક છે.

ઉંચા કાપડના બાઈડીંગના રૂા ૨-૮-૦ આલુ કાપડના બાઈડીંગના રૂા ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

લખો.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીવિરચિત-

શ્રી બૃહત્ કલ્પસૂત્રમ-

(મૂળ, ભાષ્ય, ટીકા સહિત પુસ્તક ૧ હું પીઠિકા.)

અતિમાન્ય આ છેદસૂત્રનો પ્રથમ ભાગ પ્રાચીન લંડોરોનો અનેક લિખિત પ્રતો સાથે રાખી અથાગ પરિશ્રમ લઈ મુનિરાજશ્રી ચતુર(વજ્યજ્ઞ) મહારાજ અને મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજ્યજ્ઞ મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે. નિરંતર ઉપયોગી ધાર્મિક રીતરિવાજોની પરિપાટી અને પરંપરા વિસરાતી બાંધ છે તેવા કાળમાં આ પ્રકાશન કેવું આવકારદાયક થઈ પડે છે તે તેનાં વાચકો સમજી શકે તેવું છે. આ સૂત્રના પ્રકાશનના પ્રારંભમાં તેની ઉપયોગિતા શું છે? છેદસૂત્ર માટે જૈન સમાજની શું માન્યતા છે? તે માટે મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજ્યજ્ઞ મહારાજે પ્રાસંગિક નિવેદન સર્વ કોઈ સમજી શકે તે માટે ગુજરાતી ભાષામાં વિદ્વત્તાપૂર્ણ આપેલ છે. પ્રસ્તાવના વિગેરે સર્વ કોઈ સમજી શકે માટે ગુજરાતીમાં આપેલ છે. કિંમત રૂા. ૪-૦-૦ પોસ્ટેજ બાર આના.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.